

Ngày 1/1/2024

Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời

Ds 6,22-27 - Gl 4,4-7 - Lc 2,16-21

²¹ *Khi Hài Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là đến lúc phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hài Nhi là Giêsu; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ. (Lc 2,21)*

Bài Suy Gẫm số 93. Điểm 2: Chúa Giêsu Đổ Những Giọt Máu Đầu Tiên.

Trong mâu nhiệm này, Chúa Giêsu Kitô đã thực thi chức năng và phẩm cách Cứu chuộc loài người, bằng cách đổ máu vì yêu mến họ. Qua việc đổ máu này, Người đã chứng tỏ rằng Người bắt đầu gánh lấy tội lỗi của chúng ta và đã xuất hiện trong dương gian như một tội nhân: trước hết, vì trong Luật cũ, phép cắt bì chỉ được lập ra cho những kẻ có tội; thứ đến, vì theo lời thánh Phaolô: “Đức Kitô đã đến làm Thượng Tế đem phúc lộc của thế giới tương lai” (Dt 9,11); hôm nay, trong Đền Thờ, Người “đã tự hiến tế như lễ vật vẹn toàn dâng lên Thiên Chúa ... để thanh tẩy lương tâm chúng ta khỏi những việc đưa tới sự chết” (Dt 9,14), để với tư cách “là Trung Gian của một Giao Ước Mới” (Dt 9,15) và nhân danh nhân loại, Người dâng lên Thiên Chúa hàng hữu của lễ phụng thờ chân thật. Đối với Con Thiên Chúa, còn gì nhục nhã hơn khi bị coi như tên tội nhân, dù Người là sự thánh thiện và là Đấng Công Chính tuyệt thế? Vậy mà Chúa Giêsu Kitô, dù không vương tội tình, phải để cho thân xác thánh thiêng hứng chịu hình phạt mà con người chuốc lấy vì đã phạm tội; trong khi chúng ta, kẻ đã xúc phạm đến Thiên Chúa rất nhiều, chúng ta lại tự xem mình và muốn được nhìn nhận là vô tội và công chính; chúng ta tìm và tự cho mình có quyền tìm những sự tiện lợi; chúng ta rất chăm chỉ tránh né mọi lao động cực nhọc.

Anh [Chị] Em hãy có những tâm tư khiêm tốn và hãy biết lấy làm xấu hổ khi thấy mình xa lánh các dịp chịu khổ đau, trong khi Chúa Giêsu Kitô thì đón nhận chúng vì yêu thương Anh [Chị] Em; và hãy cảm tạ lòng nhân ái bao la Người đã tỏ bày cho Anh [Chị] Em khi chịu phép cắt bì.

The New Year has just begun! The fullness of time has arrived! Let us join together in the proclamation of the Psalmist “This is the day that the Lord has made. Let us rejoice and be glad to it”. [Psalm 118:24]. The New Year has brought for us the Lord’s promise, that he will let his face shine upon us and render us peace and prosperity in our precious lives. It is a great honour for humanity to meet God face to face. God presents to us the gift of his saving presence. Jesus is the face of God for us. Let us joyfully receive him with gratitude. Jesus, the human face of God is with us now. By shining his face upon us he gives us his unconditional love which washes away all of our iniquities and malice. Jesus the human face of God leads us to claim ourselves as his children and to cry out to him as “Abba” Father! How fortunate we are to have this privilege! Like Mother Mary we ponder over the goodness the Lord has bestowed upon us, preserve the good deeds the

Lord has enabled us to do in our lives and help us to preserve them in the bottom of our hearts. We must constantly prove ourselves to be true heirs of her Son. Like Mary, we could say “yes” to his holy will and make him feel proud of us by fulfilling his will forever. “How right it was that she who was destined to form a man-God should have been entirely the work of God himself and the most perfect of pure creatures. If Mary received an abundance of grace, it was to share it with all those who have recourse to her.” [De La Salle -Meditations for Sundays and Feasts]

Ngày 2/1/2024

1Ga 2,22-28 - Ga 1,19-28

Thánh Basiliô Cả và Thánh Grêgôriô Nazianzen, Giám Mục, Tiên Sĩ Hội Thánh

Bài Suy Gẫm số 136. Điểm 2: Thánh Basiliô Rất Sốt Mẩn Trong Lúc Cử Hành Phụng Vụ.

Tinh thần đạo đức mà vị thánh đã luyện tập lúc ẩn mình nơi hoang địa, càng thêm rạng rỡ khi ngài trở thành giám mục: trong những dịp cử hành các nghi lễ ở nhà thờ, ngài khơi dậy nơi những người dự khán biết bao là khôn ngoan sốt mẩn, khiến vị hoàng đế trong lần đến dự, cũng vô cùng cảm kích trước sự nhu mì thình lặng của hàng giáo sĩ và của toàn thể tín hữu đang hiện diện; họ như các thiên thần tại thế, đang ca hát những lời chúc tụng Thiên Chúa. Hoàng thượng cũng khâm phục mọi người biết gìn giữ trật tự, trong các nghi thức cũng như trong các bài hát thánh vịnh; ông ra về trong sự kinh ngạc, và đã ban những món quà quý giá cho ngôi thánh đường.

Anh [Chị] Em cũng vậy, bằng sự chuyên cần nguyện gẫm và tĩnh tâm, Anh [Chị] Em phải có tràn đầy tinh thần mộ đạo, và phải gây tinh thần ấy nơi học sinh của mình, hầu những ai thấy các em, đều phải cảm phục sự ngoan hiền của chúng nơi thánh đường. Trái lại, Anh [Chị] Em hãy e sợ rằng sự phóng túng của các em sẽ làm cho Thiên Chúa thịnh nộ, và qui trách nhiệm cho Anh [Chị] Em, lỡ khi Anh [Chị] Em là cái cớ cho tệ trạng đó, khi chính mình tỏ ra ít nhập định nơi thánh đường, ở những nơi mà Anh [Chị] Em phải canh phòng cho các em.

Bài Suy Gẫm số 126. Điểm 2: Thánh Grêgôriô Bị Bắt Bớ Vì Niềm Tin Nhiệt Thành.

Thánh Grêgôriô được giao trách nhiệm dẫn dắt Giáo hội ở thủ đô Constantinople, nên ngài phải chịu nhiều đau khổ, do nhóm lạc giáo của Ariô hèn hạ bắt bớ ngài bằng nhiều thủ đoạn; họ phao tin ngài là kẻ thờ ngẫu tượng, muốn chủ trương đa thần: cho nên dân chúng muốn ném đá ngài, dẫn ngài ra trước các quan tòa đầy ác cảm, muốn kết án ngài. Tuy nhiên ngài là người bảo vệ đức tin luôn kiên định và không hề lay chuyển, và là

người thuyết giảng rất nhiệt tình và thành công, đến nỗi trong ba năm ngụ tại thành phố, ngài đã cải hóa được một số rất đông người lạc giáo. Khi ra đi, ngài đã để lại một thành phố, không những đã tẩy xóa được chủ thuyết Ariô, cùng những lầm lạc gây ô nhiễm ở đó lúc ngài mới đến, mà còn tiêu trừ luôn nạn trụy lạc trước kia rất phổ biến nơi đô thị, như chính ngài đã nhận xét.

Đó là hậu quả thông thường của những cuộc bắt bớ ám hại người làm công tác cứu rỗi các linh hồn. Họ càng chịu đựng những gian khổ trong công việc tông đồ, thì Thiên Chúa càng cho thừa tác vụ của họ gặt hái nhiều sự cải đạo, và họ càng trở nên hiệu nghiệm trong việc cứu vớt các linh hồn.

Vậy Anh [Chị] Em chớ có ngạc nhiên, nếu điều phiền muộn và sự chống đối chợt đến, trong khi Anh [Chị] Em triển khai phận vụ; càng gian khổ bao nhiêu, Anh [Chị] Em càng phải hăng say hoàn thành tốt bấy nhiêu, với niềm tin chắc rằng, vào lúc ấy, Thiên Chúa sẽ tuôn đổ dư đầy phúc lành trên công việc của Anh [Chị] Em.

Emmanuel, the Lord is with us. God wishes to encounter us in all the walks of our lives as an ordinary human being. Whoever has the purity of heart can easily recognize him and put their whole being under his care. John the Baptist, the voice of the wilderness, stresses that we need to convert our hearts to receive His encounter in our daily lives. Every day his voice echoes into the dryness of our hearts when he tells us that repentance is the only means to reach him, the only way our dry hearts can be filled with the water of life. God wishes to make his home in the humble and contrite heart. Let us faithfully turn ourselves towards Christ who can wipe away the inordinate barriers which are blocking our welcome of him. He can cleanse all our evils away by the spirit of fire and enhance our path straight towards him. So, we repent and acknowledge that the kingdom of God is near at hand. “We seek to please God who is the only one in whom we are to find all our pleasure and all our satisfaction. In fact, we have our being, movement and life only because God is in us and communicates them to us. So that if God were to cease for one moment to be within us or failed to give us being, we would instantly fall into nothingness”. [De La Salle - Mental Prayer]

Ngày 3/1/2024

1Ga 2,29 – 3,6 - Ga 1,29-34

Danh Thánh Chúa Giêsu

Bài Suy Gẫm số 93. Điểm 3: Người Nhận Danh Thánh Giêsu.

Qua lời thiên thần báo tin mầu nhiệm Ngôi Con Nhập Thể, Chúa Cha hằng hữu đã cho Đức Trinh Nữ rất thánh biết rằng “*sẽ đặt tên Con Trẻ là Giêsu*” (Lc 1,31), nên hôm nay,

Đức Maria và thánh Giuse đã chọn tên đó: nó có nghĩa là “*Đấng Cứu dân khỏi tội lỗi của họ*” (Mt 1,21). Thật là hợp thời khi tên này được đặt cho Chúa Giêsu Kitô, cùng lúc với việc Người bắt đầu chịu đau đớn và đổ máu đào vì tội lỗi chúng ta; ngay lúc ấy, danh tính Người bắt đầu rất thích hợp với sứ vụ được trao; và Người nhận tên ấy thật đúng lúc, khi Người công khai hiển hình hài cho Đức Chúa Cha, để chu toàn sứ mạng ấy, và để không ra vẻ mang tên cực trọng này một cách vô ích.

Khi thực hiện phần vụ của mình, Anh [Chị] Em có mang danh Kitô hữu và thừa tác viên của Chúa Giêsu Kitô, một cách phí uổng không? Anh [Chị] Em có sống cho xứng hợp với các danh hiệu vẻ vang ấy không? Anh [Chị] Em có dạy những kẻ mà Anh [Chị] Em phụ trách với tất cả sự chuyên chú và nhiệt thành, như Thiên Chúa đòi hỏi, cho công việc thánh thiện đến thế không? Bằng lối cư xử tốt, Anh [Chị] Em hãy tỏ ra xứng đáng với phẩm chất lẫy lừng ấy, và hành động sao cho cuộc sống của Anh [Chị] Em khởi sự mang tính thánh thiện và mẫu mực, ngay trong ngày hôm nay, và tiếp diễn mãi về sau.

John the Baptist reveals the identity of Jesus by declaring that he is the Lamb of God who comes to take away the sins of the world. He testifies without doubt that Jesus is the son of God when he witnesses the unusual sign of the spirit of the Lord descending from heaven like a dove upon him. Unlike John the Baptist, Jesus had the authority to perform Baptism with the power of the Holy Spirit. Here the name of Jesus is glorified and God's mighty deeds for humanity are proclaimed by John. By baptizing Jesus Christ, the meaning of his name the “Saviour, the Anointed One” is ensured. Jesus comes to us to purify our entire being with water and the Spirit, in order to restore us back to being true heirs of God. Whoever receive him into their hearts and verbally declare that he is the Messiah will gain eternal life. When John encountered Jesus at the River Jordan, he didn't make much of the fact that he was preparing the path for Jesus. He actually humbled himself before him and made himself invisible in order to increase the holy name of Jesus. Like John the Baptist let us be humble before the Lord, procure his holy will in order to proclaim God's kingdom and strive always to glorify his name. “Jesus means Saviour. It was quite proper that, when Jesus began to suffer and to shed his blood for our sins, this name should be given him, the name so admirably suited to the ministry he had been assigned. Is it only in vain that you have the name of Christian and minister of Jesus Christ in the work you do?” [De La Salle - Meditation for Sundays and Feasts].

Ngày 4/1/2024

Ngày 4 Tháng 1

1Ga 3,7-10 - Ga 1,35-42

Bài Suy Gẫm số 94. Điểm 1: Lòng Sùng Kính Đối Với Chúa Giêsu Hài Đồng Gia Tăng Tình Yêu Của Chúng Ta Dành Cho Người.

Làm sao chúng ta có thể không yêu mến Chúa Giêsu, Ngôi Lời vĩnh cửu, vì chính tình yêu vô biên Người dành cho chúng ta, đã khiến Người “*trở nên người phàm*” (Ga 1,14), theo lời của thánh Gioan trong Tin Mừng thứ tư.

Vị Chúa Tể này, Đấng đã tự hóa thân thành hài nhi, có đủ cơ để xử phạt chúng ta, chiếu theo công lý nghiêm khắc, bởi tội của chúng ta quá nặng; tuy vậy Người lại cho chúng ta những dấu chứng của tình yêu vô biên của Người. Lạ thật! Người hóa thành bé thơ; nhưng là một bé nghèo, hèn mọn và đáng mến nhất trong số các em bé. Ôi! bé yêu chúng ta biết chừng nào, trong khi cho tới lúc này, chúng ta thương Hài Nhi quá ít! Người chúng ta tỏ yêu thương chúng ta qua biết bao dấu chỉ rạng ngời, trong khi chúng ta không đền đáp cho cân!

Anh [Chị] Em hãy xin Chúa Giêsu thứ tha vì đã yêu quá ít, và hãy thưa với Người rằng, nhờ ơn thánh Người trợ giúp, Anh [Chị] Em muốn yêu mến Người với cả con tim, cả linh hồn và với tất cả sức lực. Anh [Chị] Em hãy thể sẽ dành cho Đấng Cứu Chuộc đáng yêu, là Con thân ái của Mẹ Maria và của Thiên Chúa, một tình yêu không suy suyển và vĩnh cửu. Anh [Chị] Em phải tặng, phải cung hiến trái tim mình cho Người, để Người tuôn đổ tình yêu thiên tính, khiến Anh [Chị] Em yêu mến Người với tất cả tình yêu mà Người muốn Anh [Chị] Em phải thể hiện. Vậy Anh [Chị] Em hãy ao ước chỉ sống và chết trong tình yêu Người và vì yêu Người!

Người Môn đệ thân ái đã kêu lên: “*Phân chúng ta, chúng ta hãy yêu thương, vì Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước*” (1Ga 4,19). Yêu mến Đấng đã quá yêu chúng ta, đó cũng là lẽ thường; Người thật đáng mến và thật xứng đáng được yêu!

Today St. John's Gospel speaks about the call of Christians to have personal encounters with Jesus. John the Baptist declared Jesus the Messiah. His disciples John and Andrew are strongly convinced by Jesus and follow him closely. When they encounter Jesus a short dialogue ensues. As the result of their meeting, they are given a special invitation to “come and see” his life. They remain with him the whole day. The joy of their experience in staying with Jesus leads them to introduce Simon to him. The three of them decide to accept Jesus as their source of eternal life and decide to follow him wholeheartedly. As Christians we are called to have our personal encounter with Jesus in our daily lives. To do this we have to open our minds and hearts to him with strong conviction. We have to make an effort to come closer to him and view his purpose clearly with clear sight. This is the process of our encounter with him. One could easily recognize the Lord's invitation to remain with him forever in this process. John the Baptist says that we have to be born again in Spirit to remain fully with Christ. The Spirit will make a home in our heart to enable him remain with us. “Detach yourself from creatures and love God alone. Whoever is attached to the world and its goods is not capable of receiving the Spirit of God. To receive the Spirit is to keep God's commandments faithfully and to strive to do

his holy will in all things. Jesus assures us that our heavenly Father will give his Spirit to all who ask him.” [De La Salle - Meditations for Sundays and Feasts]

Ngày 5/1/2024

Ngày 5 Tháng 1

1Ga 3,11-21 - Ga 1,43-51

Bài Suy Gẫm số 94. Điểm 2: Lòng Sùng Kính Chúa Giêsu Hải Đồng Khiến Chúng Ta Kinh Tởm Tội Lỗi.

Việc chiêm ngắm thời ấu thơ của Chúa Giêsu phải khiến chúng ta kinh tởm và xa lánh hẳn mọi tội, trước cảnh tượng Con Thiên Chúa đã hạ mình và chịu nhục, như thánh Phaolô nói trong thư gửi tín hữu Philípphê: “*đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân*” (Pl 2,7), để hủy diệt tội lỗi bằng sự đau khổ.

Lẽ nào chúng ta còn dám phạm tội, khi biết rằng – theo lời thánh Gioan – “*Chúa Giêsu đã xuất hiện để xóa bỏ tội lỗi ... và để phá hủy công việc của ma quỷ*” (1Ga 3,5.8) là những tội lỗi. Làm sao chúng ta có thể lặp lại nơi chúng ta điều mà Chúa Giêsu đã đến để tiêu hủy với bao khổ nhọc và đau đớn? Chính tội lỗi của chúng ta đã đẩy Chúa Giêsu vào tình cảnh thơ ấu nghèo nàn, ô nhục này; chính tội lỗi của chúng ta đã khiến Người đổ bao nước mắt ngay từ lúc chào đời; chính sự ngạo mạn, sự ham mê các xa xỉ phù vân của chúng ta, đã hạ nhục Người, buộc Người phải sinh ra trong một chuồng súc vật, nằm trong máng rơm, giữa hai con vật; Người chịu sự túng quẫn khắc nghiệt như thế, chính để làm chúng ta bẽ mặt, hầu phá tan nơi chúng ta sự tham lam của cải tiền bạc, sự thèm khát vô độ được giàu sang phú quý, sự ham mê quá mức những tiện nghi khoái lạc; xem xét các thực tế này xong, chúng ta còn lòng dạ nào mà phạm sự dữ nữa!

Hãy cầu xin Chúa Giêsu đừng để Anh [Chị] Em bị biến thái đến nỗi cứ tiếp tục phạm tội; bởi để hủy diệt nó, Người đã phải trả giá đắt biết chừng nào, – Người là Đấng Tác Tạo, là Vua và là Thiên Chúa của Anh [Chị] Em. Anh [Chị] Em hãy tha thiết van xin Người phá tan và diệt trừ nơi Anh [Chị] Em mọi tội lỗi và mọi khuynh hướng phạm tội, nhờ công ơn của sự Giáng Sinh đáng kính của Người; hãy xin Người thương xót thứ tha tất cả những tội lỗi mà Anh [Chị] Em đã dạt dột mắc phạm.

As usual, we do not take seriously the heavenly matters which are mysterious to our poor minds. We reluctantly accept certain spiritual aspects in our lives and very often we fail to be strongly convinced because they challenge us in our present situation. It becomes complicated for us to tackle difficult or bad situations in the manner we would like to. Here in today's Gospel reading there are two meetings taking place with Jesus. The first one is where Nathaniel meets Jesus. When he comes to hear about Jesus, he reluctantly accepts him as Messiah. He doesn't doubt the person of Jesus but he raises his eye brows when Nazareth the place where Jesus lived is mentioned. Nathaniel mistrusts this place Nazareth and is sure that nothing good will come out of it. When Jesus and Nathaniel meet face to face, Nathaniel changes his opinion of him. His conviction concerning the spiritual aspects of Jesus grow considerably. The result of their contact gives us a great message "By being open to God's word, we come to know the truth". The second one is when Nicodemus meets Jesus. This meeting outlines that the purpose of Jesus coming into the world was to save humanity a fact clearly declared by God the Father. Those who trust the son of God will obtain eternal life. Let us build our strong trust in Jesus Christ in order to see and understand the greater things in life and put them into practice so that we will attain life after death. "How good it is to give oneself to God! The Lord rewards us even in this life and fills with tangible consolations the soul that consecrates itself to him. The more you give to him, the more he will bless you." [De La Salle - Meditations for Sundays and Feasts.]

Ngày 6/1/2024

Ngày 6 Tháng 1

1Ga 5,5-13 - Mc 1,7-11

Bài Suy Gẫm số 94. Điểm 3: Lòng Sùng Kính Chúa Hải Đồng Cùng Cố Niềm Tin Của Chúng Ta Vào Lòng Thương Xót Của Thiên Chúa.

Hoa trái khác của lòng sùng kính Chúa Hải Đồng là niềm tin mạnh mẽ vào lòng xót thương của Thiên Chúa. Chúng ta có sự bảo đảm sẽ được Thiên Chúa tha thứ các tội, miễn là chúng ta thật lòng hối cải, và quyết tâm sẽ không tái phạm, đi kèm với việc cầu xin ơn sủng, nhờ công nghiệp của Con Chúa sơ sinh. Chúng ta phải tin rằng Chúa Cha trên trời sẽ tha thứ các tội khiên của chúng ta, vì tình yêu và công nghiệp của Đấng Cứu Chuộc kính mến của chúng ta. Chúng ta cũng phải tin tưởng rằng Thiên Chúa, sau khi xem xét những công lao vô biên của Đấng Cứu Thế, sẽ ban cho chúng ta tất cả những ơn cần thiết để tránh tội, để sửa chữa các tật xấu, để thu thập những đức hạnh mà Người mong muốn chúng ta phải có, và tin rằng cuối cùng Người sẽ ban cho chúng ta sự sống đời đời. Thánh Phaolô giục chúng ta có sự tin tưởng ấy, khi ngài viết: "*Một khi đã ban Người Con đó, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng rộng ban tất cả cho chúng ta?* (Rm 8,32)

Vậy Anh [Chị] Em hãy trông cậy mọi sự nơi lòng nhân hậu vô biên của Chúa Cha, dù rằng Anh [Chị] Em đáng bị đày xuống hỏa ngục vì đã phạm rất nhiều tội. Nơi Ngôi Chúa Con của Người, Đấng Cứu Chuộc Anh [Chị] Em, Anh [Chị] Em có một bảo chứng quý giá của tình yêu mà Người dành cho Anh [Chị] Em, của mối thiện tâm khiến Người tha thứ và cứu vớt Anh [Chị] Em. Người đã cam đoan trong Kinh Thánh rằng Người không muốn “*kẻ gian ác phải chết ... nhưng muốn cho nó từ bỏ đường lối của nó mà được sống*” (Ed 18,23) và được cứu rỗi: Chúa Giêsu Hải Đồng đáng mến là một bằng chứng đầy sức thuyết phục của chân lý đó. Vì thế, Anh [Chị] Em hãy đặt hết niềm tin tưởng vào lòng từ bi của Chúa Cha trên trời, vào tình thương, cùng những công nghiệp vô biên của Chúa Giêsu, Đấng Cứu Chuộc Anh [Chị] Em.

When we are desperate and left alone and have no one to turn to that would help us at the appropriate time, God is at hand and is there to give us assistance. Here in this Gospel reading, a man who lives in Bethzatha outside Jerusalem suffers from his illness for thirty-eight years. As he was unable to move around and make the necessary arrangement for his recovery, he loses all hope that he will ever be healed. Out of mercy, Jesus takes pity on the poor man and his condition and comes forward to heal him. When the sick man gets God’s proper assistance he is healed. Jesus is a good healer who heals our sicknesses not by medicine but by our faith in him. By trusting in him he will cure any sort of illness even that which we may carry over a long period of time. Our weaknesses prevents us to genuinely take care of our sickness. We have to arrange all the necessary elements to be cured. When we are in need and ask for God’s help he can heal our wounds in a mysterious way. The Gospel invites us to call on Jesus the healer, in times of trouble, and recognize his saving presence as he comes forward to assist us. Be a witness to proclaim loudly his good deeds.

Ngày 7/1/2024

CHÚA HIỂN LINH Năm B

Is 60,1-6 - Ep 3,2-3a.5-6 - Mt 2,1-12

⁹ Nghe nhà vua nói thế, họ ra đi. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hài Nhi ở, mới dừng lại. ¹⁰ Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. ¹¹ Họ vào nhà, thấy Hài Nhi với thân mẫu là bà Ma-ri-a, liền sấp mình thờ lạy Người. Rồi họ mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến. (Mt 2,9-11)

Bài Suy Gẫm số 96. Điểm 2: Nhờ Đức Tin, Các Nhà Chiêm Tinh Gạt Bỏ Sự Nể Trọng Của Loài Người.

Tới Giêrusalem, các nhà chiêm tinh vào cung điện của vua Hêrôđê và hỏi: “*Đức Vua dân Do Thái mới sinh, hiện ở đâu?*” (Mt 2,2) Hỏi như thế ngay trong cung điện của tiểu

vương! Theo lời thánh Augustinô, thì quả thật có nhiều vị vua đã sinh ra ở Giuđêa, và ngay cả Hêrôđê đang trị vì tại đó cũng có nhiều hoàng tử; thế nhưng các nhà chiêm tinh không đến thờ lạy và nhận bất cứ ai trong số họ là vua, bởi các vị không được điềm trời đưa đến với họ. Theo lời thánh Fulgence, từ trước, vua Hêrôđê có một đứa con mới sinh ra trong hoàng cung, được đặt trong một cái nôi bằng bạc, và khắp miền Giuđêa mọi người đều tôn kính; tuy nhiên các nhà chiêm tinh thì không; người ta không nghe các ngài nhắc tên con trẻ sinh trong đền đài của tiểu vương. Các nhà chiêm tinh thật bạo gan làm sao, khi vào tới kinh thành, và đến tận ngai vàng vua Hêrôđê! Các ngài không sợ gì, bởi niềm tin đang động viên các ngài và sự cao cả của Đấng mà các ngài đang tìm, khiến các ngài quên và thậm chí khinh thường, mọi kiểu nể trọng nơi người phàm, coi người đối thoại như vô cùng thấp kém so với Đấng đã được ngôi sao loan báo. Người ta không thể quá ngưỡng mộ những người ngoại đạo, đã trưởng thành trong sự lầm lạc của lương giáo, mà lại có một lòng tin sống động dường ấy, và đã rất mực trung thành đi theo ánh sáng của niềm tin đó. Lòng tin này càng gia tăng và được củng cố, khi Hêrôđê đã triệu tập tất cả các thượng tế và kinh sư trong dân lại, để nhờ họ cho biết Đức Kitô sinh ra ở đâu, và được họ trả lời: “*tại Bêlem*” (Mt 2,5). Dựa vào lời này, vua Hêrôđê dặn các nhà chiêm tinh rằng, khi nào gặp đứa bé mà họ tìm thì báo lại, để chính nhà vua “*cũng đến bái lạy Người*” (Mt 2,8). Nhưng các ngài đã ra đi mà không hề lo lắng về vua Hêrôđê.

Đức tin cũng phải làm cho Anh [Chị] Em khinh chê tất cả những gì mà thế gian quý trọng như vậy.

Surprisingly, the entry of Jesus into the world is very ordinary. Though the Son of God has been the long expected king of Israel, he embraces simplicity and poverty during his entire life. These two dynamic virtues are central to the saving of humanity. St. John Baptist De La Salle reflects on these virtues as “The Magi proceeded to the poor village of Bethlehem to find there the king whom they were seeking. They entered the stable and found a little child wrapped in poor swaddling clothes in the company of his mother, Mary. At this sight how could the Magi not fear to have been deceived; are these the marks of a king? Asks St. Bernard where is his palace; his throne; his court? The stable is his palace; the crib serves as his throne and his court is the company of the Most Blessed Virgin and St. Joseph. This stable does not appear to them deserving of disdain; these poor swaddling clothes are not shocking in their eyes; they feel no disappointment to see a poor child being nursed by his mother.” [Meditations on Sundays and Feasts]

Ngày 8/1/2024

CHÚA GIÊSU CHỊU PHÉP RỬA Năm B

Is 55,1-11 - 1Ga 5,1-9 - Mc 1,7-11

⁹ *Hồi ấy, Đức Giê-su từ Na-da-rét miền Ga-li-lê đến, và được ông Gio-an làm phép rửa dưới sông Gio-đan.* ¹⁰ *Vừa khi lên khỏi nước, Người liền thấy các tầng trời xé ra, và thấy Thần Khí như chim bồ câu ngự xuống trên Người.* ¹¹ *Lại có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con.”* (Mc 1,9-11)

Bài Suy Gẫm số 21. Điểm 2: Phải Cung Kính Nghe Lời Các Bề Trên.

Các tu sĩ không những phải tin vào lời của Bề trên, mà còn phải khiêm nhường và cung kính lắng nghe những lời ấy, như con trẻ nhà gia giáo nghe lời cha của chúng, để không bị Chúa Giêsu Kitô quở trách, như Người đã trách dân Do Thái trong Tin Mừng: họ đã không nghe lời Người, vì họ không sinh ra bởi Thiên Chúa: *“Ai sinh ra bởi Thiên Chúa thì sẽ nghe theo lời Thiên Chúa”* (Ga 8,47). Vậy những ai có Thần Khí của Thiên Chúa, thì sẽ sẵn sàng nghe lời của Bề trên, vì họ nhận ra đó là ngôn ngữ của Thiên Chúa. Họ xác tín rằng chân lý của Thiên Chúa ở với Bề trên, rằng ngài không tự ý nói, nhưng nói dưới tác động của Thần Khí của Thiên Chúa; theo như lời của Chúa Giêsu Kitô, những kẻ có Thần Khí Thiên Chúa thì phải nghe theo chân lý của Thiên Chúa nơi vị Bề trên.

Anh [Chị] Em có nghe các Bề trên của mình như vậy không? Có khi nào Anh [Chị] Em xét nét điều các ngài nói với Anh [Chị] Em không? Anh [Chị] Em có chấp nhận những ý tưởng ngược lại với những gì mà các ngài khuyên bảo hay ra lệnh cho Anh [Chị] Em không? Nếu có, Anh [Chị] Em đã xúc phạm Thiên Chúa nơi các ngài rồi.

Today the first reading tells us that Jesus came to us to give us abundant life and invites us to enter a life far better than we could ever imagine. God is the life giver and the creator of everything on this planet. He wishes to bestow his graces freely upon us. It is our choice whether we listen to him carefully or not. If we do we can receive the living source of eternal life. We are expected to consume what is good and healthy for our souls. We are raised up by him, by making a loving covenant with him, which shouldn't be broken. Our fidelity to the covenant can help us to find him in time of need. The second reading gives us a solid witness that Jesus is our Master. Through his act of receiving Baptism he becomes for us the way, the truth and the life. Baptism is a sacrament by which we are invited to be reborn in Christ with water and the Spirit. It calls us to strip off our old ways of sinful life and create a new and healthy spiritual life. This new way calls us to worship our Master in Spirit and Truth and to travel with him in order to reach the destination of eternal life.

Ngày 9/1/2024

Thứ Ba Tuần I Thường Niên

1Sm 1,9-20 - Mc 1,21-28

²⁵ Nhưng Đức Giê-su quát mắng nó: “*Câm đi, hãy xuất khỏi người này!*” ²⁶ *Thần ô uế lay mạnh người ấy, thét lên một tiếng, và xuất khỏi anh ta.* (Mc 1,25-26)

Bài Suy Gẫm số 51. Điểm 3: Chúng Ta Không Dám Rước Lễ Vì Những Sự Đau Buồn Và Con Cám Dỗ.

Nhưng Anh [Chị] Em lại nói: “Chúng tôi không đủ điều kiện rước lễ bởi vì tâm trí chúng tôi đang gặp phiền muộn, hoặc đang bị cám dỗ”. Lễ nào Anh [Chị] Em không biết rằng, những sự phiền muộn và cám dỗ, chẳng những không phải là trở ngại cho việc rước lễ, mà trái lại, chúng là một lý do thúc giục Anh [Chị] Em rước lễ sao? Bởi vì, càng gặp phiền muộn hay càng bị cám dỗ, thì người ta càng phải chạy tới việc rước lễ, như là phương thuốc bảo đảm để xoa dịu những nỗi phiền muộn của chúng ta, và để làm suy yếu cơn cám dỗ. Lúc khác, có lẽ Anh [Chị] Em lại nói rằng nguyên do khiến Anh [Chị] Em không rước lễ, là vì Anh [Chị] Em không thể chú tâm vào Thiên Chúa, tâm hồn Anh [Chị] Em đang khô khan, hoặc lòng trí Anh [Chị] Em chỉ đầy dẫy những tư tưởng xấu và vô ích, vì thế mà Anh [Chị] Em không thể dọn mình rước lễ, cũng không thể tạ ơn sau khi rước lễ.

Thế thì Anh [Chị] Em hãy cầu xin Chúa Giêsu Kitô đang ngự trong lòng Anh [Chị] Em, xin Người bổ sung cho sự bất lực của Anh [Chị] Em, dọn lòng Anh [Chị] Em để rước lễ, và sau đó cảm ơn thay cho Anh [Chị] Em. Làm như thế thì điều gì còn thiếu nơi Anh [Chị] Em, sẽ được Thiên Chúa bù đắp cho viên mãn, và Người sẽ rất hài lòng về Anh [Chị] Em, và về việc rước lễ của Anh [Chị] Em. Vậy Anh [Chị] Em đừng nghe theo lời xui dục của tâm trí, bảo Anh [Chị] Em đừng đi rước lễ.

God always lends his ears to the awful misery of his servant. Here in today’s reading, Hannah expresses her deep anguish to the Lord for not being able to have a child even though she was married for a long period of time. She laments bitterly in the shrine of the Lord and prays for a son whom she promises to dedicate to God when the right time comes if he fulfills her plea. When we are in distress and we pray deeply God opens his heart and ears to listen to us. Our petition should be a right one and our intention should be honest. He alone can know our inner desires. Our unshaking trust in God will melt his heart and he will bestow immense blessings on us. God alone can raise up the poor from the dust. In the Gospel reading, Jesus is again revealed as the son of God who starts to preach a new message, one he teaches with authority. His teaching astonishes those who hear him. The unclean spirit obeys his order and declares him to be the Son of God whose words are life giving. If we listen, his teaching will heal our deep wounds. Those who listen to and believe in the word of the Lord will receive life after death.

Ngày 10/1/2024

Thứ Tư Tuần I Thường Niên **1Sm 3,1-10.19-20 - Mc 1,29-39**

³² Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. ³³ Cả thành xúm lại trước cửa. ³⁴ Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai. (Mc 1,32-34)

Bài Suy Gẫm số 202. Điểm 1: Người Thầy Phải Làm Cho Học Sinh Tránh Xa Tội.

Anh [Chị] Em hãy xem xét để thấy rằng mục đích Con Thiên Chúa giáng trần là để hủy diệt tội lỗi; đây cũng là mục đích chính khi các Trường Kitô được thành lập, và do đó, nó phải là đối tượng hàng đầu của lòng nhiệt thành của Anh [Chị] Em; lòng nhiệt thành này khiến Anh [Chị] Em không thể chấp nhận thấy các trẻ mà Anh [Chị] Em dẫn dắt, làm mất lòng Thiên Chúa. Nếu thấy nơi chúng điều gì có thể làm Thiên Chúa không hài lòng, Anh [Chị] Em phải lập tức đem hết khả năng của mình để sửa dạy; đó là lý do khiến Anh [Chị] Em phải biểu lộ lòng nhiệt thành, lo cho vinh quang Thiên Chúa và phần rỗi của các học sinh, theo gương của ngôn sứ Êlia, khi ngài nói: *“Lòng nhiệt thành đối với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh, nung nấu con, vì con cái Israel đã bỏ giao ước với Ngài...”* (1V 19,14). Nếu Anh [Chị] Em nhiệt tình lo cho trẻ mình chịu trách nhiệm, và quyết tâm giúp chúng lánh xa tội lỗi, như bản phận đòi hỏi, thì khi thấy chúng phạm một lỗi nào, Anh [Chị] Em phải ôm ấp tâm tư của ngôn sứ Êlia, đồng thời được khích lệ bởi sự hăng say đã tác động ngài, để nói với trẻ ấy như sau: *“Tôi rất nhiệt tâm lo cho vinh quang của Thiên Chúa, đến mức tôi không thể thấy các em bỏ giao ước đã ký kết với Người trong bí tích Thánh Tẩy, cũng như phẩm chất được làm con Thiên Chúa khi nhận bí tích ấy”*.

Anh [Chị] Em hãy năng khuyên chúng mau mau tránh xa tội lỗi như tránh xa rắn độc. Điều lưu tâm đầu tiên của Anh [Chị] Em là đặc biệt khơi lên trong chúng lòng chê ghét những gì dâm ô, ngỗ nghịch trong nhà thờ và khi cầu nguyện, trộm cắp, gian dối, không vâng lời, không kính trọng cha mẹ, và những lỗi lầm phạm đến bạn bè, giúp chúng hiểu *những kẻ làm các điều đó sẽ không được thừa hưởng Nước Thiên Chúa* (Gl 5,21).

God speaks to Samuel at the sundown, when there is a quiet atmosphere in the town and everyone sleeps peacefully. However God is alive and awake. He calls Samuel several times. After receiving proper guidance from his Master Eli Samuel finally recognizes the voice of the Lord. He is ready to listen to the Lord's voice by saying "Here I am, your servant is listening" and then God speaks to him clearly. God's intervention with us happens sometimes in an uncomprehensive manner. The noisiness and restlessness within us stand as a stumbling block preventing us from listening. We fail to recognize it by focusing our entire attention on the worldly matters which are enslaving us strongly and making us trust in inordinate attachments. We need to maintain silence within us for a

while and sit quietly to listen to the voice of the Lord and note what it is telling to us today, at this moment in time. Though we are used to noises and distractions sometimes it can be very difficult to fill our hearts with silence. Remember that God speaks with us when our hearts are filled with silence. The inner silence opens the door of the soul and shuts the door of the outer world. When the door of the soul is opened, we can hear the voice of the Lord clearly and thus many of our wounds are healed and our sins cleansed and we can also see clearly what we are supposed to do.

Ngày 11/1/2024

Thứ Năm Tuần I Thường Niên

1Sm 4,1-11 - Mc 1,40-45

⁴³ Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay, ⁴⁴ và bảo anh: “Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế; và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết.” (Mc 1,43-44)

Bài Suy Gẫm số 66. Điểm 3: Phải Làm Những Việc Hãm Mình.

Luật cũ qui định người phong đã lành bệnh, trước khi giao thiệp với những người khác, phải dâng một của lễ để tẩy uế thân thể, vì khi nhiễm bệnh phong, họ đã bị ô uế trước mặt luật pháp (Lv 14,10-20). Việc tế lễ này tượng trưng cho sự hãm mình mà Chúa Giêsu Kitô đề ra thêm như một phương thuốc để chữa những người phong mà chúng ta đang nói đến, tức là những người mắc bệnh phong tâm ô, hoặc bị con quỷ tâm dục tấn công. Chúa Giêsu Kitô cũng đã nói rằng, loại bệnh này chỉ có thể được chữa khỏi, hoặc được hoàn toàn giải thoát khỏi tay cám dỗ này, “*chỉ bằng việc ăn chay*” (Mt 17,21), tức là việc hãm mình. Theo lời thánh Phaolô, bằng của lễ dâng hiến này, “*tôi khuyên nhủ anh em hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa*” (Rm 12,1). Thật vậy, việc hãm mình làm lợi cho thân xác, giúp nó tham dự vào đời sống tinh thần. Điều này cũng khiến cho thánh Phaolô nói: “*Nếu nhờ Thần Khí, anh em diệt trừ những hành vi của con người ích kỷ nơi anh em, thì anh em sẽ được sống; còn nếu anh em sống theo tính xác thịt, anh em sẽ phải chết*” (Rm 8,13). Nghĩa là sự tâm ô, khi làm cho Anh [Chị] Em chết về mặt ân sủng, còn làm cho tinh thần Anh [Chị] Em ra u mê và cách nào đó, trở thành hoàn toàn vật chất, và làm cho linh hồn Anh [Chị] Em nên giống như của thú vật.

Mong rằng, đối với Anh [Chị] Em, việc hãm mình sẽ là lễ hiến tế vĩnh cửu mà luật xưa đòi hỏi; như thánh Phaolô nói, việc hãm mình khiến Anh [Chị] Em sẽ luôn “*mang nơi thân mình cuộc thương khó của Chúa Giê-su, để sự sống của Chúa Giê-su cũng được biểu lộ nơi thân mình anh em*” (2Cr 4,10). Đó là hiệu ứng tuyệt diệu mà hy lễ toàn hảo này tạo ra nơi Anh [Chị] Em.

In the first reading, the Ark of the Lord is misused by the warriors of Israel in the battle field to gain victory against the Philistines. As it is used only for their own profit and to prove their might against the Philistines, the presence of the Lord disappears from the ark and it becomes powerless to the Israelites. God brings down the pride of Israel when they suffer a terrible defeat. This incident tells us that we can't use God's name for our own benefit, and if we do, it won't give us any immediate help in our lives. God should approve our intention which should be worthy to his sight. In the Gospel reading, a leper comes to Jesus begging him to be cleansed. Jesus is moved by his situation, his isolation and exclusion. He acts with pity and cures his leprosy. In return the leper glorified Jesus in public, in order to express his gratitude. Let us place our entire trust in Jesus whenever we need to clean ourselves. Let Jesus firstly approve our wishes whatever they may be and then the healing wished for will take place in our lives. Don't forget to share your witness in public when you are healed.

Ngày 12/1/2024

Thứ Sáu Tuần I Thường Niên

1Sm 8,4-7.10-22a - Mc 2,1-12

Bài Suy Gẫm số 71. Điểm 3: Chúng Ta Phải Hợp Tác Vào Việc Chữa Trị.

Để được chữa lành căn bệnh bất toại thiêng liêng nơi chúng ta, thì lời Chúa Giêsu bảo chúng ta “*đứng dậy*” là chưa đủ hiệu nghiệm; chúng ta còn phải “*muốn*” phép màu đó nữa, trừ trường hợp bệnh bất toại thiêng liêng này là hoàn toàn do Thiên Chúa gởi đến như một thử thách, chứ không do lỗi từ phía chúng ta; bởi khi ấy, Người chỉ cần ra lệnh thì sẽ được tuân theo. Nhưng nếu có điều chi nơi chúng ta đã gây ra, hoặc góp phần gây nên bệnh tật này, thì cần thiết về phía chúng ta, cũng phải góp phần để chữa trị, vì những căn bệnh thiêng liêng không giống như bệnh thể xác. Với những bệnh thể lý thì chỉ cần Chúa Giêsu phán hay thậm chí muốn là xong; nhưng để chữa lành những bệnh tật phần hồn, thì về phía chúng ta, chúng ta phải muốn được chữa lành; vì Thiên Chúa không ép uổng ý chí của chúng ta, mặc dù Người có động viên và thúc giục nó. Chính chúng ta phải đón nhận và tận dụng ơn sủng Người ban, và tiếp tay với thiện chí của Người, hầu chữa lành các bệnh tật thiêng liêng của chúng ta.

Vậy khi nào động tác của Anh [Chị] Em hướng về Thiên Chúa bị ngăn chặn, Anh [Chị] Em hãy nhanh chóng và ngoan ngoãn nghe theo tiếng của Người, ngay khi Người bảo: “*Đứng dậy... đi về nhà*” (Mc 2,11); nghĩa là Anh [Chị] Em phải tập luyện lại các nhân đức mà Anh [Chị] Em thấy khó thi hành; hãy kiềm hãm các dục vọng và tìm cách chế ngự chúng; nhất là phải trung thành với nhu cầu tham vấn. Những cách làm này, thường sẽ giữ cho Anh [Chị] Em khỏi rơi vào những căn bệnh nói trên. Và cuối cùng, “*đi về nhà*”

(Mt 9,6), nghĩa là hãy sống trong cô tịch, trong sự nhập định và tĩnh lặng, và hãy không ngừng chuyên lo nguyện gẫm và các giờ niệm kinh khác, giữ đúng Luật Dòng. Đó là những phương cách bảo đảm tái lập trong tâm hồn Anh [Chi] Em sự chuyên vận tốt, đã từng bị gián đoạn.

The Israelites refuse to accept God as their sole king and try to seek for themselves a new human king that can be seen and govern as is the situation in other nations. But the Prophet Samuel warns against their ungrateful desire. He tells them that their human king would use them for his own benefit, that they would be subservient to him as slaves and that their voices would not be heard any more. Unlike a human king, God is our Creator and Master who would never set a price for his good deeds. He never forsakes anyone and he takes care of everybody under his providential care. He always sets us free from the things that chain us tightly and make us captives in our daily lives. It is because of our blindness in seeing and doing the right things in the right way that we fail to realize his unconditional love. In the Gospel reading, the elders of Israel refused to accept Jesus as the Son of God. They questioned his good deeds by quoting the law. They criticized his authority over the forgiveness of sins and healing. Jesus had to prove himself as the Son of God by healing the paralytic man. He admires the trust of this very ordinary man who had strong trust in him, which was in stark contrast to the learned elders. Let the ordinary mind and heart accept with strong trust that God alone is our only Master, and is the only one who has authority over the cleansing of our sins and making us an image of himself.

Ngày 13/1/2024

Thứ Bảy Tuần I Thường Niên

1Sm 9,1-4.17-19; 10,1a - Mc 2,13-17

¹⁴ *Đi ngang qua trạm thu thuế, Người thấy ông Lê-vi là con ông An-phê, đang ngồi ở đó. Người bảo ông: “Anh hãy theo tôi!” Ông đứng dậy đi theo Người. (Mc 2,14)*

Bài Suy Gẫm số 167. Điểm 2: Chúa Giêsu Đã Ân Thương Sự Trung Thành Của Thánh Mátthêu Như Thế Nào.

Theo thánh Giêrônimô, từ lúc trở lại cho đến mãn đời, thánh Mátthêu vẫn trung thành gắn bó với Chúa Giêsu Kitô; vì thế ngài đã được Người chọn làm một trong các Tông đồ, để cùng Người và nói tiếp Người, rao giảng Tin Mừng; rồi ngài là người đầu tiên viết sách Tin Mừng, bằng tiếng *syriaque*, – là tiếng Do Thái biến thể, mà Chúa Giêsu Kitô đã dùng để rao giảng. Chúng ta không thể hình dung Chúa Giêsu Kitô yêu mến biết bao những ai bỏ hết mọi sự mà theo Người, và Người ban biết bao ân sủng, cho chính họ và cho những người khác. Vì lòng họ là một khoảng trống đối với của cải thế gian, nên Thiên Chúa đổ tràn Thánh Linh của Người trên họ, như Người đã làm cho thánh Mátthêu;

bởi chúng ta càng từ bỏ những thứ bên ngoài, thì Thiên Chúa càng ban ơn bên trong cho chúng ta.

Anh [Chị] Em chỉ nên gắn bó với Chúa Giêsu Kitô, với giáo thuyết và với các phương châm thánh thiện của Người, bởi Người cho Anh [Chị] Em vinh dự được chọn, ưu tiên hơn nhiều người khác, để loan báo những điều ấy cho con trẻ, là thành phần được Người yêu dấu. Hãy đánh giá cao nghiệp vụ của Anh [Chị] Em, vì nó mang tính tông đồ, và hãy nghiên cứu kỹ Tin Mừng của thánh Mátthêu: trong đó những phương châm thánh thiện nhất của Chúa Giêsu Kitô, và những nền tảng chính yếu của lòng mộ đạo Ki-tô đã được trình bày. Càng chăm chú học hỏi nó, Anh [Chị] Em càng trở nên thông thái về ngành khoa học của các thánh, và càng có điều kiện để dạy lại cho kẻ khác.

Though the Israelites refuse to accept God as their sole king and constantly appeal for a human king, God never forsakes their demand. He moves with pity and honestly listens to their voices. He selects Saul as their king and makes provision for him to be anointed by Samuel. God's unconditional love for his people is honestly revealed here. He is the Lord who hears his people's voices by fulfilling their appeals. In the Gospel reading, God sends his only Son Jesus, to be the eternal king of all nations. He anoints Jesus and sends him to mankind as the chosen one. He commissions him to save mankind from all sorts of evil. Jesus becomes the king of the ordinary people, those who are sinners, physically challenged, poor or sick. As a leader he acts completely differently to the way a worldly leader is supposed to act. His view of humanity is entirely different to that of the elite in his society. As a result his behaviour and deeds are questioned and criticized. However Jesus clearly states his purpose of coming to earth. No one can understand God's ways. His ways are completely different and beyond our expectation. Let us submit ourselves totally to God who is capable of hearing our voices and solving our problems with unconditional love and compassion.

Ngày 14/1/2024

CHÚA NHẬT II THƯỜNG NIÊN Năm B

1Sm 3,3b-10.19 - 1Cr 6,13c-15a.17-20 - Ga 1,35-42

⁴⁰ Ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, là một trong hai người đã nghe ông Gio-an nói và đi theo Đức Giê-su. ⁴¹ Trước hết, ông gặp em mình là ông Si-môn và nói: “Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a” (nghĩa là Đấng Ki-tô). (Ga 1,40-41)

Bài Suy Gẫm số 78. Điểm 2: Thánh Anrê Nhiệt Thành Cứu Rỗi Các Linh Hồn.

Thánh Anrê đã trung thành thể hiện điều Chúa Giêsu Kitô tiên báo khi Người gọi và bảo ngài “là kẻ lưới người như lưới cá” (Mc 1,17), nghĩa là ngài sẽ đem các người khác về

cho Thiên Chúa và lôi kéo họ đến với Chúa Giêsu Kitô, bằng cái lưới của ơn cảm hóa tông đồ mà Người ban cho ngài. Ngài đã dự phần vào ơn này ngay khi biết Chúa Giêsu, *“rồi ông dẫn em mình – là ông Phêrô – đến gặp Đức Giê-su”* (Ga 1,42). Điều này khiến thánh Phêrô Damien nói rằng, ngay khi mới khởi đầu học đạo Kitô, vị thánh này đã chú tâm làm nảy sinh hoa trái nơi các linh hồn, và đã trở thành người rao giảng chân lý, dù rằng ngài cũng chỉ là người mới nghe giảng; rằng người môn đệ mới này, không chỉ hài lòng với việc lo cho bản thân được cứu rỗi, mà còn gắng tìm cho Thiên Chúa những môn đệ khác. Sau khi Thánh Linh hiện xuống, vị thánh tiếp tục đem lòng nhiệt thành lan tỏa trên nhiều đất nước, vì biết rằng Chúa Giêsu Kitô chỉ để các tông đồ ở lại trần gian là để họ *“đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo tin Mừng cho mọi loài thụ tạo”* (Mc 16,15).

Như các thánh tông đồ, Anh [Chị] Em cũng được gọi để làm cho người người biết Thiên Chúa; muốn vậy, Anh [Chị] Em cần có một sự nhiệt tâm to lớn: hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em một phần nhiệt thành của thánh tông đồ này; hãy chọn ngài làm kiểu mẫu để loan báo Chúa Giêsu Kitô và những phương châm thánh của Người mà không ngại mệt mỏi. Để đạt được mục đích này, Anh [Chị] Em phải tiếp thu những phương châm ấy nơi Chúa Giêsu Kitô, thường xuyên lui tới với Người bằng sự chuyên cần trong khi Anh [Chị] Em nguyện gẫm. Chính trong nguyện gẫm, sau khi đã học biết bốn phận phải dạy dỗ kẻ khác, Anh [Chị] Em cũng sẽ nhận rõ rằng mình không được quản ngại bất cứ điều gì để đem lại mọi sự vinh quang cho Thiên Chúa.

Every day, God knocks at the door of our heart until we open it. Our worldly attachment and our inclination towards temporary matters won't allow us to hear the sound of his knocking. Our egotistical attitudes blocks our minds from recognizing the voice of the Lord that always echoes within us. Today's reading invites us to be ready to hear God's knock within us just as Samuel did. We are asked to prepare our whole being for that. We are expected to shut the outer door of our being, in order to keep calm our inner part, where God wants to talk to us. When we feel his presence within us we say, "Speak Lord, your servant is listening". In order to experience God's presence in our midst, seeing and staying are the important acts. In the Gospel reading, John and Andrew come closer to Jesus and see him clearly as the Lamb of God. They construct a strong faith by bringing Jesus closed to them and by following him with clear sight. The invitation is given to them by Jesus to stay with him longer. Now they are able to experience Jesus' loving care and compassion. They become one with him. Let us see Jesus with clear sight as our Master, by coming closer to him in our daily lives. In order to experience his loving care and compassion let us open our hearts to him so that he will stay with us. When he stays with us, we make union with him, and that itself is a divine experience for us.

Ngày 15/1/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật II Thường Niên
1Sm 15,16-23 - Mc 2,18-22

¹⁹ Đức Giê-su trả lời: “Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể ăn chay, khi chàng rể còn ở với họ? Bao lâu chàng rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay được. ²⁰ Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi khỏi họ, bấy giờ họ mới ăn chay trong ngày đó.” (Mc 2,19-20)

Bài Suy Gẫm số 54. Điểm 3: Việc Rước Lễ Kết Hợp Mật Thiết Chúng Ta Với Chúa Giêsu Kitô.

Thánh Gioan Kim Khẩu gán cho việc rước lễ một tác dụng khác, cao quý hơn mọi điều mà người ta có thể tưởng tượng, và nâng con người lên điểm cao: đó là rước lễ kết hợp chúng ta với Chúa Giêsu Kitô, một cách mật thiết đến nỗi chúng ta nên một thân thể với Người, nên chính thân xác Chúa Giêsu Kitô. Vị thánh nói: “Như nhiều hạt lúa mì trở thành một chiếc bánh, mà người ta không nhận ra một sự khác biệt nào giữa chúng, vì tất cả chỉ là một thực thể; hay như tác dụng của lương thực tạo nên sự kết hợp mật thiết đến nỗi nó nên cùng một bản thể với thân xác của người sử dụng nó; thì Chúa Giêsu Kitô cũng kết hợp thành một với anh em như vậy trong việc rước lễ, để biến đổi anh em trở thành Người và làm cho anh em nên một lòng một trí với Người, và để tâm tư nguyện vọng của Người chuyển sang anh em, và trở thành của riêng của anh em”.

Anh [Chị] Em hãy xem mình có phúc biết bao, vì đang ở trong hoàn cảnh được thường xuyên rước lễ, để có thể luôn luôn nên một, và chỉ làm một với Chúa Giêsu Kitô, để có được tinh thần của Người và chỉ hành động vì Người.

Obedying God’s voice is greater than giving a burnt offering to him. The word of the Lord is a life-giving source for us. Those who hear it and believe it with trust and will inherit eternal life. The purpose of our life is to do what God wants us to do. He speaks to us every day but it is our responsibility to receive into our hearts what he wants to tell us. He has plans that need to be executed by us, plans that are focused on the establishment of his kingdom in our midst. Prophet Samuel makes himself available to listen to what God wants to tell him. His readiness indicates to us that he is faithful when listening to God’s word. As his humble servants it is our core duty to be alert in listening to our Master’s word. We should learn and possess the art of listening which can lead us to the way of truth and show us what is necessary for life. Good listening purifies our soul and enables us to accept others whole heartedly as they are and see our society with an unblinkered eye.

Ngày 16/1/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật II Thường Niên

1Sm 16,1-13 - Mc 2,23-28

²⁷ Người nói tiếp: “Ngày sa-bát được tạo ra cho loài người, chứ không phải loài người cho ngày sa-bát. ²⁸ Bởi đó, Con Người làm chủ luôn cả ngày sa-bát.” (Mc 2,27-28)

Bài Suy Gẫm số 92. Điểm 1: Sự Tuân Thủ Luật Dòng Trong Tu Viện.

Chúng ta có thể có thiếu sót trong cách tuân giữ Luật Dòng, hoặc tại nơi tu viện, hoặc ở ngoài, hoặc ở trường học. Trong tu viện, ta có thể sai phạm về ba điểm: liên quan đến sự trung thành và sự đúng giờ giấc trong các giờ kinh, liên quan tới sự thinh lặng và liên quan đến đức vâng phục. Anh [Chị] Em có xem điểm thứ nhất trên đây như một trong những phương tiện chính để được cứu rỗi không? – mà thực tế là như vậy, vì sự trung thành đó bảo đảm cho Anh [Chị] Em giữ đúng những giới răn của Thiên Chúa; Chúa Giêsu đã nói: “*Ai trung tín trong việc rất nhỏ, thì cũng trung tín trong việc lớn*” (Lc 16,10). Trong năm qua, có khi nào Anh [Chị] Em dễ dàng bỏ việc rước lễ, chỉ vì thấy nhàm chán không? Anh [Chị] Em có xao lãng giờ tâm nguyện hoặc thiếu tập trung không? Anh [Chị] Em có xem hai linh thao ấy như có sức thu hút ơn sủng của Thiên Chúa trên tất cả các việc khác không? Và theo cách nhìn đó, Anh [Chị] Em có đem lòng yêu mến chúng không? Anh [Chị] Em có ái mộ hết mọi kinh kệ không? Anh [Chị] Em có xem chúng như những phương tiện tuyệt đối cần thiết để đạt đến sự trọn lành trong ơn gọi của mình, và do vậy, để đảm bảo được cứu rỗi không? Anh [Chị] Em có bỏ hết mọi thứ khi nghe tiếng chuông đầu tiên, cho dù lúc ấy, Anh [Chị] Em đang tiếp những người ngoài không? Đây là điều phải luôn thi hành, không được sai sót; vì quả thực, qua tiếng chuông đầu tiên mà Anh [Chị] Em nghe, ý muốn của Thiên Chúa được tổng đạt đến Anh [Chị] Em.

Anh [Chị] Em có giữ đúng thinh lặng không? Đây là phương tiện hàng đầu để duy trì tính thượng tôn Luật Dòng trong một tu viện; không có sự thinh lặng, thì đừng mong giữ được trật tự trong một cộng đoàn tu. Vì bị buộc phải đóng góp vào trật tự chung của tu viện, Anh [Chị] Em hãy trung thành giữ hai điều trên; nhờ chúng, trật tự sẽ được thiết lập và sẽ được duy trì dễ dàng; Anh [Chị] Em hãy thêm vào đó việc vâng lời người lãnh đạo, về mọi phương diện, vì rằng sự vâng phục là nhân đức đầu tiên trong Cộng đoàn, tạo nên sự khác biệt cơ bản giữa nhà tu với một hộ dân ngoài đời.

King Saul becomes unsuccessful in ruling his kingdom. He becomes an incompetent ruler to his kingdom. His taste of power and position never allow him to give up his kingship to someone else. He rules his people in an unjust way. His weaknesses blind him to recognize the way he was appointed by God. He forgets his past. God now forsakes him and replaces David, the son of Jesse from Bethlehem, to the position of king, in a secret act. God's choice is always different from the human choice which can be very difficult for us to understand. Unlike humans, God never looks at the outer appearance or the

height or stature of a person. Instead he pierces through the heart of the person. He examined the heart of David and deemed that he would be a suitable king for the Israelites. In the Gospel reading, Jesus's view on the law of the Sabbath is different from the view of the elders at that time. They could not understand the way Jesus cares for the ordinary people. For them the fidelity to the law is more important than being human. The law does not allow them to see what is essential for the needy at a crucial moment. Jesus acts beyond the law and he gives much importance to what is necessary for the needy. God's deeds are always different. Let us submit ourselves to the hand of the Lord who is our Master and who knows all our needs. So let us look upon Jesus with steadfast love and hope.

Ngày 17/1/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật II Thường Niên

1Sm 17,32-33.37.40-51 - Mc 3,1-6

Thánh Antôn, Viện Phụ

Mt 19,16-26

²¹ Đức Giê-su đáp: “Nếu anh muốn nên hoàn thiện, thì hãy đi bán tài sản của anh và đem cho người nghèo, anh sẽ có được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi.” (Mt 19,21)

Bài Suy Gẫm số 97. Điểm 2: Thánh Antôn Ẩn Mình Nơi Hiu Quạnh.

Sau khi lột bỏ hết tài sản, đem phát cho người nghèo, thánh Antôn đã rút lui vào hoang địa, nơi mà ngài lao động tay chân để có cái ăn, và để đỡ đần những người cùng khổ. Cùng với sự lao động ngài liên li cầu nguyện.

Để hiến thân cho Thiên Chúa, nếu chỉ từ bỏ những gì chúng ta sở hữu, cùng với tất cả sự vật bên ngoài, thì chưa đủ; chúng ta còn phải ra công trở nên trọn lành bên trong, và gạt bỏ mọi đam mê và mọi thị hiếu của bản thân nữa. Chính trong nơi cô tịch, chúng ta mới có mối lợi này. Thật vậy, không biết mình thì không thể chiến thắng bản thân; mà giữa thế gian thì rất khó mà biết mình. Hiện chúng ta được cái lợi là cách ly khỏi thế gian; thế chúng ta có tận dụng lợi điểm ấy để học cách không chiều theo những thôi thúc của bản năng tự nhiên không?

God reveals his mighty deed through David, a Shepard boy, who kills Goliath, chief commander of the Philistine army. Poor little David faces the hardest challenge in his life but he has an unshakable trust in the Lord before facing his trial. God intervenes and helps David defeat the giant of a man standing before him. This event shows that with the

help of the Lord everything is possible for the human. God is omnipotent. Everything has to bow down before him because he is the author of all in the universe. Like David, let us place our steadfast trust upon the Lord who is the author of our lives. We often face massive troubles and trials in life which weaken our spirit to conquer them. Trust in the Lord who is our only rescue, and permit God's mighty deeds to act in our daily lives. "Always remember these words, "The just by faith" [Rom 1:17]. Let your first care be to act by the spirit of faith and not by caprice, inclination, or whim. Do not let yourself be governed by human customs or those of the world. Or by mere reason, but solely by faith and the words of Jesus Christ, making these the rule of conduct." [De La Salle - Collection]

Ngày 18/1/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật II Thường Niên

1Sm 18,6-9; 19,1-7 - Mc 3,7-12

⁷ Một hôm, Đức Giê-su cùng với các môn đệ lui về phía Biển Hồ. Từ miền Ga-li-lê, người ta lũ lượt đi theo Người. Và từ miền Giu-đê, ⁸ từ Giê-ru-sa-lem, từ xứ I-đu-mê, từ vùng bên kia sông Gio-đan và vùng phụ cận hai thành Tia và Xi-đôn, người ta lũ lượt đến với Người, vì nghe biết những gì Người đã làm. (Mc 3,7)

Bài Suy Gẫm số 199. Điểm 2: Người Thầy Kitô Hữu Noi gương Chúa Giêsu Kitô Và Các Tông Đồ.

Điều chúng tỏ chức năng dạy đạo nói trên là trọng đại, là việc các thánh giám mục của Giáo hội sơ khai xem chức năng ấy như là nhiệm vụ chính yếu của họ, khi họ lấy làm vinh dự được dạy giáo lý cho các dự tòng và tân tòng. Thánh Cyrillô, thượng phụ thành Giêrusalem, và thánh Augustinô, đã để lại các sách giáo lý do chính các ngài viết và giảng dạy, và đã được sử dụng để dạy học, bởi các linh mục giúp các ngài trong công tác mục vụ. Thánh Giêrônimô, người có kiến thức uyên bác, trong lá thư gửi cho Leta, chứng tỏ ngài cảm thấy vinh hạnh dạy giáo lý cho một cậu bé còn hơn làm gia sư cho một hoàng đế vĩ đại. Ông Gerson, vị chưởng ấn nổi tiếng của Đại học Paris, đã rất quý trọng chức năng này, và chính ông đã hành nghề ấy.

Lý do khiến các thánh vĩ đại này hành động như thế, là vì đó là chức năng đầu tiên Chúa Giêsu Kitô đã trao cho các thánh Tông đồ; bởi thánh Luca kể rằng, ngay khi Chúa Giê-su vừa chọn xong các Tông đồ, "*Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa*" (Lc 9,2). Đó cũng là chức năng Chúa Giê-su căn dặn họ rất rõ ràng, ngay trước khi Người từ giã họ: "*Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép Rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con, và Chúa Thánh Thần*" (Mt 28,19).

Đó là điều đầu tiên thánh Phêrô đã làm trong Đền Thờ Giêrusalem, sau khi Thánh Linh ngự xuống, khiến ngay ba ngàn người bắt đầu tin vào Chúa Giêsu Kitô. Đó cũng là ngành nghề đặc biệt của Thánh Phaolô, như có thể thấy qua các bài giảng thuyết của ngài ở hội đường Areopagus, và qua các bài ngài giảng trước mặt các ông Felix và Festus, như đã chép trong sách ‘Công vụ Tông đồ’. Thậm chí Thánh Phaolô chứng tỏ cho các tín hữu thành Côrintô thấy nỗi khổ của ngài khi đến với họ mà chẳng giúp ích gì, trong việc giảng dạy giáo lý cho họ.

Nhưng Chúa Giêsu Kitô đã không chỉ giao cho các Tông đồ việc giảng dạy giáo lý, mà chính Người cũng đã làm việc này và giảng dạy các chân lý chính yếu của đạo chúng ta, như được kể lại trong rất nhiều đoạn của sách Tin Mừng, trong đó Người nói cùng các Tông đồ: *“Thầy còn phải loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa cho các thành khác nữa, vì Thầy được sai đi cốt để làm việc đó”* (Lc 4,43).

Cũng vậy, Anh [Chị] Em hãy tự nhủ rằng, chính vì lẽ ấy mà Chúa Giêsu Kitô đã sai Anh [Chị] Em đi, và Giáo hội, mà Anh [Chị] Em là những thừa tác viên, đang thu dụng Anh [Chị] Em. Vậy Anh [Chị] Em hãy có sự chuyên chú cần thiết để chu toàn sứ vụ này, với lòng nhiệt thành và đạt sự thành công, sánh được với tầm mức của các thánh, khi các ngài đã thi hành công vụ.

No one can keep down someone’s talent. Sooner or later it will be recognized and cherished in public. Being jealous of a person because they are famous is not at all a healthy. Power and position are only temporary. No one can possess them eternally. In the first reading David’s talent is recognized and cherished in public before King Saul. Saul gets annoyed when David is highly praised and acclaimed by his own subjects. He doesn’t like David’s popularity and tries to crush him because he is jealous of him. Saul fails to realize his own inadequacy and fails to realize that it is his destiny that one day he too will have to step down from his throne. In the Gospel reading, Jesus is getting popular among the ordinary people. The people from different parts of the country assemble before him. However this popularity doesn’t change his mind-set or cause him to become possessive. He purposely does not take the praise of people to heart. He is clear about the purpose of his coming into the world and he keeps his focus on that. Let us try to be simple and ordinary. Do not long for popularity because it won’t give you eternal peace and joy. Do not be jealous of someone’s growth, power or position because it will destroy your spiritual growth. Be mindful of fulfilling the will of God.

Ngày 19/1/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật II Thường Niên

1Sm 24,3-21 - Mc 3,13-19

¹⁴ Người lập Nhóm Mười Hai, để các ông ở với Người, và để Người sai các ông đi rao giảng, ¹⁵ với quyền trừ quỷ. (Mc 3,14-15)

Bài Suy Gẫm số 200. Điểm 1: Người Thầy Kitô Hữu Phải Dạy Giáo Lý.

Xét vì Anh [Chị] Em phải kiến tạo ngôi nhà Giáo hội “*trên nền móng là các Tông đồ*” (Ep 2,20), bằng cách dạy những con trẻ mà Thiên Chúa đã giao phó, thuộc cơ cấu của tòa nhà, nên Anh [Chị] Em phải hành nghề, giống các Tông đồ đã chu toàn thừa tác vụ của các ngài, như Sách “*Công vụ Tông đồ*” đã ghi: “*Mỗi ngày, trong Đền Thờ và tại tư gia, các ông không ngừng giảng dạy và loan báo Tin Mừng về Đức Kitô Giêsu*” (Cv 5,42); thành thử “*Chúa cho cộng đoàn mỗi ngày có thêm những người được cứu độ*” (Cv 2,47).

Các Tông đồ nhiệt thành loan báo giáo lý của Chúa Giêsu Kitô, nên “*khi số môn đệ thêm đông*” (Cv 6,1), các ngài chọn ra bảy phó tế để phân phát cho tín hữu của bô thí và những gì họ cần, vì các ngài sợ bị cản trở, có thể làm cho các ngài xao lãng việc rao giảng Lời Thiên Chúa. Các thánh Tông đồ đã làm như thế, là vì chính Chúa Giêsu Kitô đã làm gương cho các ngài; như đã chép: “*Hằng ngày, Người giảng dạy trong Đền thờ*” (Lc 19,47), toàn dân say mê nghe Người, “*nhưng đến tối, Người đi ra và qua đêm tại núi gọi là núi Ôliu*” (Lc 21,37).

Vậy Anh [Chị] Em, là những người nối nghiệp các Tông đồ trong ngành huấn giáo và dạy dỗ các trẻ nghèo, nếu muốn thừa tác vụ của Anh [Chị] Em trở nên hữu ích cho Giáo hội càng nhiều càng tốt, thì mỗi ngày Anh [Chị] Em phải dạy giáo lý cho chúng, cho chúng học biết các chân lý căn bản của đạo chúng ta; làm thế, là Anh [Chị] Em theo gương các Tông đồ, cũng chính là gương Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã chuyên cần làm việc này mỗi ngày. Sau đó, cũng như các ngài, Anh [Chị] Em phải trở lại khung cảnh tịch liêu để chăm lo đọc sách và tâm nguyện; Anh [Chị] Em phải nhằm tự học cho cặn kẽ những chân lý và phương châm thánh mà Anh [Chị] Em muốn dạy cho trẻ, và bằng lời kinh, thu hút xuống trên mình các ân sủng cần được Thiên Chúa ban, để thực hiện công tác ấy, theo tinh thần và kế hoạch mà Giáo hội đã giao phó cho Anh [Chị] Em.

People sometimes criticize, blame us unnecessarily or create trouble for us even though there is no valid reason for doing this. Sometimes people with strong negative attitudes, work against us to destroy our gradual growth in life. When we learn that such wrong things are being done to us by the people that are closest to us we become very depressed, so much so, that it leads us to ask the question, “why”. Why inflict these evil and unfair deeds upon us. Very often we are unable to deal adequately with these intolerable occurrences. The people that act in this manner are jealous of the fact that we are getting on well in life, they become very irritated and subsequently act negatively towards us. People that act in this manner, sometimes secretively, have a psychological problem and very often pose a real challenge to us. When we come across such people in our life, we should understand their illness or problem and try to ignore them as best we can. We

should be positive and develop a strong conviction, that no matter what they do to us, they will never hinder the growth that constantly takes place in our lives. Counter action or revenge is definitely not the answer. Here in this reading, Saul acts very strongly against David. One could say that he abuses his power to crush David. Although maligned by Saul, David acts in a mature manner and faces all the challenges posed positively. Finally, Saul loses his throne and, David becomes king and he flourishes because he puts himself in the arms of the Lord.

Ngày 20/1/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật II Thường Niên

2Sm 1,1-4.11-12.19.23-27 - Mc 3,20-21

²⁰ *Một hôm, Đức Giê-su cùng với các môn đệ trở về nhà, và đám đông lại kéo đến, thành thử Người và các môn đệ không sao ăn uống được. (Mc 3,20)*

Bài Suy Gẫm số 200. Điểm 2: Người Thầy Kitô Hữu Phải Khuyến Khích Học Trò Có Bôn Phận Giữ Đạo Cho Tốt.

Thật chẳng ích lợi bao nhiêu, nếu các thánh Tông đồ dạy cho các Kitô hữu tiên khởi biết các chân lý thiết yếu của đạo chúng ta, mà không tập họ hành xử như một Kitô hữu, cho phù hợp với nếp sống các ngài đã sống cùng với Chúa Giêsu Kitô. Thế nên các ngài không chỉ dạy cho họ những điều trừu tượng, nhưng còn khéo léo hướng họ đến cách thực hành; và Thiên Chúa đã chúc lành sự cố gắng miệt mài của các ngài, đến độ sách ‘Công Vụ’ kể rằng, những người đầu tiên đón nhận đức tin đã *“chuyên cần nghe các Tông đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng ...”* và *“họ đồng tâm nhất trí, ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ”* (Cv 2,42.46). Nghĩa là sau khi chịu phép rửa tội, họ đã sống phù hợp với giáo huấn của các Tông đồ.

Thánh Phaolô, sau cuộc hoán cải, cũng làm như thế; vì sách nói rằng, sau khi ngài dạy dân thành Êphêsô, tại hội đường người Do Thái, trong ba tháng, *“ngày ngày ngài thảo luận trong trường học của ông Tyran. Cứ như thế trong vòng hai năm, khiến mọi người ở Asia ... đều được nghe lời Chúa”* (Cv 19,9.10); và *“họ chịu phép rửa nhân danh Đức Giêsu. Và khi ông Phaolô đặt tay trên họ, thì Thánh Thần ngự xuống trên họ ...”* (Cv 19,5.6). Như vậy, sau khi giảng dạy cho các tín hữu tiên khởi, điều mà các thánh Tông đồ quan tâm nhất là tập họ lại để cầu nguyện chung, cho họ lãnh nhận các bí tích, và giúp họ sống theo tinh thần đạo Kitô.

Đó là những yêu cầu Anh [Chị] Em phải ưu tiên thực hiện, khi triển khai công tác. Theo gương các Tông đồ, Anh [Chị] Em phải đặc biệt lo cho các học trò của mình lãnh nhận các bí tích, tạo điều kiện để chúng lãnh Phép Thêm Sức, gọi cho chúng tâm tình muốn

được đầy tràn Chúa Thánh Linh và những ơn của bí tích này. Anh [Chị] Em phải lưu tâm lo cho chúng năng đến với bí tích Hòa Giải, sau khi đã chỉ cho chúng cách xưng tội cho nên; và cuối cùng, phải chuẩn bị cho chúng Rước Lễ lần đầu một cách thánh thiện, và sau đó thường đi rước lễ, hầu chúng có thể giữ gìn các ân sủng đã nhận lần đầu trong nghi thức quan trọng đó. Ôi! Nếu Anh [Chị] Em hình dung được mỗi lợi lớn khi giúp các học sinh siêng năng lãnh nhận các bí tích, hầu bảo toàn và gia tăng ân sủng, chắc Anh [Chị] Em sẽ không bao giờ cảm thấy mệt mỏi trong việc dạy dỗ chúng!

In the first reading the love and reverence of the Lord's chosen one is revealed by the acts of David especially the fact that he mourned the death of Saul. Even though Saul hated David and sought various means to crush him, he was highly respected by David as "the anointed One". God put Saul at the right hand of David. David did not inflict any harm on him because he trusted God's choice, He left everything in the hands of the Lord and gave high respect to Saul, even after his death. Sometimes we bitterly criticize and spread rumors against priests and religious. We use various means to spoil their names without verifying the truth. The chosen ones may be wrong in our sight but God's choice won't be wrong. We should trust and respect God's choices by showing patience and reverence. In the second reading Jesus is highly criticized by the elders of Israel as the agent of Beelzebub. They accused him of getting help from Beelzebub when performing miracles and good deeds. They spread false news about Jesus that he got power from the greatest demon to cast demons out. But Jesus doesn't argue with them about the criticism made by them. He simply enlightens their minds by raising a question "How can Satan cast out Satan? If Satan has risen up against himself and is divided, he cannot stand, but his end has come." Let us refresh our minds before we make any false judgement on others.

Ngày 21/1/2024

CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN Năm B

Gn 3,1-5.10 - 1Cr 7,29-31 - Mc 1,14-20

¹⁷ Người bảo các ông: "Các anh hãy đi theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh trở thành những kẻ lưới người như lưới cá." ¹⁸ Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà theo Người. (Mc 1,17-18)

Bài Suy Gẫm số 78. Điểm 1: Thánh Anrê Mau Mắn Theo Chúa Giêsu.

Sau một thời gian làm môn đệ của thánh Gioan Tẩy Giả, ông Anrê đã trở nên môn đệ của Chúa Giêsu Kitô, khi Thiên Chúa đang đi dọc bờ biển, và đã gọi ngài cùng với em là Phêrô; "Người bảo các ông: 'Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh trở thành những kẻ lưới người như lưới cá'. Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người" (Mc 1,17-18). Ông Anrê đã có dịp biết Chúa Giêsu đôi lần trước đó, bởi vì thánh Gioan Tẩy Giả đã chỉ Chúa Giêsu cho ngài, và ngay lúc ấy "ông đi theo Đức Giêsu" (Ga 1,40). Như

vậy vị thánh này được vinh dự là môn đệ đầu tiên của Chúa Giêsu Kitô, Đấng luôn dành cho ngài một lòng yêu mến rất đặc biệt và thường bầu bạn với ngài. Vậy cách để được Chúa Giêsu mến chuộng, đó là chúng ta phải gắn bó với Người, từ bỏ tất cả mọi sự vì Người, và không do dự làm tất cả những gì Người phán bảo và gọi hứng, ngay khi nghe tiếng Người nói.

Anh [Chị] Em có cái lợi là đã đi theo Chúa Giêsu và lánh khỏi thế gian: Anh [Chị] Em có từ bỏ tất cả mọi sự vì Người không? Anh [Chị] Em có còn gắn bó với bất cứ sự gì không? Anh [Chị] Em có trung thành tuân theo tiếng của Thiên Chúa, khi Người nói với Anh [Chị] Em trong giờ nguyện gẫm không? Anh [Chị] Em có thường bỏ qua các soi dẫn của Người không? Theo như vị Vua-Ngôn Sứ đã nói, chẳng phải “*anh em đã cứng lòng*” (Tv 95[94],8), chẳng phải Anh [Chị] Em đã biến lòng mình không còn ngoan ngoãn nghe theo ân sủng, khi ơn đó cảnh báo để lòng Anh [Chị] Em làm theo như Thiên Chúa đòi hỏi nơi Anh [Chị] Em, đó sao? Khi chúng ta cư xử như vậy, điều gì sẽ xảy ra? Đó là Thiên Chúa sẽ rút lại ân sủng của Người và bỏ mặc chúng ta rơi vào tình trạng yếu đuối; khi ấy, chúng ta không còn ơn của bậc sống tu, nên chúng ta không thể bền đỗ được.

Today's first reading invites us to go back deeper to our inner self and quietly reflect on our past deeds, especially where we had done wrong against God. God wants us to change our way of life, especially if it is baseless and meaningless and more concerned with material things and all sorts of inordinate attachments. He wants us to prioritize our choices in life. He wishes that our union with the Holy Trinity be the topmost priority in our lives. God detests the sinful lives of the people of Nineveh. He sends his faithful servant Jonah to speak to them. The people listen to him and do what he tell them to do. He preaches austerity to them and asks them to fast and pray so that they will heal their corrupted lives that were not pleasing to God. Let us practice austerity for some time, examine our lives and renew ourselves totally so that we are in union with the Lord. God alone should be our top priority in life because we live, move and have our being from him. In the second reading St. Paul also proclaim to us that our old way of life should be discarded and we should embrace the new way of life that unites us with Jesus. In the gospel reading Jesus selects his disciples from ordinary men, to proclaim the new life, which is, “God is with us forever”.

Ngày 22/1/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật III Thường Niên

2Sm 5,1-7.10 - Mc 3,22-30

²³ Đức Giê-su liền gọi họ đến, dùng dụ ngôn mà nói với họ: “*Xa-tan làm sao trừ Xa-tan được?*” ²⁴ *Nước nào tự chia rẽ, nước ấy không thể bền;* ²⁵ *nhà nào tự chia rẽ, nhà ấy không*

thể vững. ²⁶ Vậy Xa-tan mà chống Xa-tan, Xa-tan mà tự chia rẽ, thì không thể tồn tại, nhưng đã tận số.” (Mc 3,23-26)

Bài Suy Gẫm số 17. Điểm 2: Sự Cám Dỗ Là Trường Kỳ.

Điều khích lệ một tâm hồn thực sự thuộc về Thiên Chúa, và phải luôn chuẩn bị chịu con cám dỗ, đó là lời nói của ông Gióp: “*Cuộc sống con người ... là một khổ dịch [con cám dỗ]*” (G 7,1) – theo bản dịch Vulgate là “*một cuộc chiến đấu liên tục*”. Do đó, linh hồn ấy có thể kết luận rằng nếu Thiên Chúa muốn nó bị cám dỗ ở đời này, chính là vì nó phải luôn luôn chiến đấu chống lại ma quỷ, chống những dục vọng và khuynh hướng của nó; những kẻ thù này không bao giờ ngừng tuyên chiến với linh hồn, bao lâu linh hồn còn sống ở đời này. Điều này khiến thánh Giêrônimô nói rằng linh hồn chúng ta không thể không bị cám dỗ ở đời này, và nếu chính Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta còn bị cám dỗ, thì không một ai có thể trông mong đi qua biển đời đầy sóng gió này mà không bị sự cám dỗ vùi dập.

Anh [Chị] Em có chờ đợi để liên tục ứng chiến với ma quỷ và với chính mình không? Từ khi rời khỏi thế gian, Anh [Chị] Em có luôn luôn đề cao cảnh giác đúng theo yêu cầu, chống lại chính bản thân mình không? Anh [Chị] Em có chú tâm một cách cần thiết để chống cự lại ma quỷ và để không buông thả theo những thú vui xác thịt không? Anh [Chị] Em hãy xác tín rằng sẽ là một tai họa lớn lao, nếu không cảm thấy bị cám dỗ, vì đó là dấu chỉ ta không lướt thắng gì cả, và ta dễ dàng để cho những đam mê chế ngự.

Good leadership is God’s gift. A leader should have God’s blessing while serving in his position. He must win over the hearts of those whom he leads. In today’s first reading God selects David to be the shepherd of Israel. He receives God’s blessing to lead his people. The tribes of Israel anoint David to be their ruler and he wins over their hearts. By God’s grace and the support of the people he reigns successfully in Israel for 30 years. In the Gospel reading Jesus comes as the leader of Israel to deliver people from their sins and to establish the kingdom of God on earth. His ways and deeds are entirely different from the other leaders on earth. He declares himself to be the way, the truth and the light that will guide us to eternal life. His leadership is meant for heaven where one gets everlasting life. Although criticized and condemned by the elders of Israel because his ways are different from the law, he nevertheless gains the support of the ordinary people. Here, Jesus condemns the elders for criticizing the acts of the Holy Spirit. Parents are leaders of their families and they need to mould them under the guidance of the Holy Spirit. They may sometimes face criticism and oppositions from their own loved ones. At those crucial moments they should earnestly ask for God’s blessing and have the courage to be the way, life and truth for their family.

Ngày 23/1/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật III Thường Niên

2Sm 6,12b-15.17-19 - Mc 3,31-35

³⁴ Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói: “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi.” ³⁵ Ai thì hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi.” (Mc 3,34-35)

Bài Suy Gẫm số 21. Điểm 3: Phải Ngoan Ngoãn Thi Hành Lời Các Bề Trên.

Anh [Chị] Em cũng buộc phải ngoan ngoãn thi hành những lời dạy bảo và mệnh lệnh của các Bề trên; vì như Thánh Gioan nói: “*Chúng ta nhận ra rằng chúng ta biết Thiên Chúa: đó là chúng ta tuân giữ các điều răn của Người*” (1Ga 2,3). Cũng vậy, dấu chỉ chính chứng tỏ Anh [Chị] Em nhận ra người ban lệnh cho mình có tư cách là Bề trên, là việc Anh [Chị] Em thực thi một cách mau mắn và chính xác, không chỉ những lệnh ngài ban, mà còn tất cả những điều ngài nói, cho dù đó chỉ là những lời căn dặn bình thường. Như lời Thánh Gioan nói thêm: “*Ai nói rằng mình biết Thiên Chúa mà không tuân giữ các điều răn của Người, đó là kẻ nói dối, và sự thật không ở nơi người ấy*” (1Ga 2,4); cũng vậy, ai không làm theo mọi điều Bề trên dạy bảo, chứng tỏ bằng hành động rằng anh ta không nhìn nhận tư cách đó của ngài, – dù anh ta có nói rằng người đã truyền lệnh thực sự là Bề trên; vì điều cho biết anh ta đang hiệp nhất và lệ thuộc Bề trên, chính là việc anh ta có thi hành điều mà ngài dạy bảo hay không; cũng thế, theo lời của thánh Tông đồ trên, “*Hễ ai giữ lời Thiên Chúa dạy, ... thì biết được mình đang ở trong Thiên Chúa*” (1Ga 2,5).

Từ đó, Anh [Chị] Em hãy kiểm điểm xem mình phải cư xử như thế nào đối với những gì mà Bề trên bảo Anh [Chị] Em.

David brought the ark of the Lord from the house of Obed-Edom to Jerusalem. He shows his delight before the Lord for choosing him and appointing him King of Israel. He gives due respect and honour to the Lord by giving a burnt offering and peace offering and shares his joy with the people by distributing offerings to them. The passages ask us to give due respect and honor to the Lord who is our sole Master. He gives us the opportunity to do marvelous things with our lives. He has chosen us as his heirs and appointed us to build the kingdom of God in our midst. Let us rejoice and be glad that the Lord has become a part of us and that we can taste and see his goodness. No matter what position we hold, wealth and status shouldn't be a hindrance to us to give him due respect and honour. The Gospel reading asks us to accomplish the will of God for which we have been commissioned. Jesus here doesn't dishonour his mother and brethren who come to meet him. Instead Jesus refers to how they have developed a close relationship with the Lord. Let us make an effort to fulfill God's will so that we can develop a close union with Jesus, just like his mother and brethren did.

Ngày 24/1/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật III Thường Niên

2Sm 7,4-17 - Mc 4,1-20

Thánh Phanxicô Salêsiô, Giám Mục, Tiến Sĩ Hội Thánh

Bài Suy Gẫm số 101. Điểm 2: Sự Dịu Hiền Và Lòng Bác Ái Của Thánh Phanxicô Salêsiô.

Vị thánh này tỏ ra rất hiền từ và rất âu yếm đối với tha nhân và ngài tìm cách kìm hãm cơn nóng giận, dù nhỏ bé nhất, đến nỗi khi có một người làm ngài bức tức, ngài hỏi người ấy lẽ nào muốn ngài đánh mắt trong chốc lát điều mà ngài đã bỏ cả cuộc đời để đạt được sao.

Anh [Chị] Em hãy noi gương vị thánh này mà chế ngự các dục vọng và đừng bao giờ để lộ cảm xúc của mình trong lời nói cũng như trong hành động: để làm được thế, sự khiêm tốn sẽ giúp Anh [Chị] Em nhiều, cũng như sự thinh lặng, mỗi khi có kẻ nào làm Anh [Chị] Em phật lòng.

God wants to dwell in a house. He speaks to Nathan and asks him to deliver his desire to his father, King David. Nathan reminds David of all the blessings God has bestowed on him, the fact that his good deeds helped form a nation, Israel, where everyone could live and flourish. It was not his plan for David to build a house for him. Instead God promised David that he would build him a house. God promises David that his steadfast love, would be always with Israel, and that he would keep them safe from all sorts of enemies. He makes a covenant with David that he would be a father to Israel and its people. The reading invites us to make a home for God within our hearts and permit Him to dwell in us. It is not an easy task for us. We need to prepare for it. We have to get rid of all the things which are enslaving us and keeping us apart from Him. When God becomes our topmost priority and is placed at the center of our hearts, we can indeed make our home for Him. In the Gospel reading, God expects us to prepare the ground where the seed of His word will be received nicely, will not be choked and will bear good and plentiful fruit. To prepare the ground for the seed of His word and bring it to maturity we have to clear away the unwanted aspects which are not pleasing to Him. Getting rid of inordinate attachments, observing sternly the virtues of simplicity, humility and poverty and placing Him first in our lives, would certainly be helpful for us, to receive his words joyfully, accept them faithfully and allow them to bear abundant fruit.

Ngày 25/1/2024

Thánh Phaolô Tông Đồ Trở Lại

Cv 22,3-16 hoặc Cv 9,1-22 - Mc 16,15-18

¹⁷ Ông Kha-na-ni-a liền đi; ông vào nhà, đặt tay trên ông Sao-lô và nói: “Anh Sa-un, Chúa đã sai tôi đến đây, Người là Đức Giê-su, Đấng đã hiện ra với anh trên đường anh tới đây. Người sai tôi đến để anh lại thấy được và để anh được đầy Thánh Thần.” ¹⁸ Lập tức có những cái gì như vẩy bung ra khỏi mắt ông Sao-lô, và ông lại thấy được. Ông đứng dậy và chịu phép rửa. (Cv 9,17-18)

Bài Suy Gẫm số 99. Điểm 2: Thánh Phaolô Trung Thành Với Ơn Sủng.

Thánh Phaolô đã trung thành vâng theo, khi ơn sủng đón đường ngài. Khi Chúa Giêsu Kitô, bằng một tiếng nói từ trời cho biết: “*Ta là Giêsu mà ngươi đang bắt bớ*” (Cv 9,5) qua các tín hữu, thánh nhân đã chăm chú nghe theo tiếng nói đó hầu được thoát khỏi sự mù lòa, và ngài đã khiêm tốn chờ cho Chúa Giêsu Kitô muốn ra lệnh thế nào cho ngài và muốn ngài phải làm gì cho Thiên Chúa.

Chúa Giêsu Kitô đã kêu gọi Anh [Chị] Em chu toàn thừa tác vụ của Người và dạy kẻ nghèo; Anh [Chị] Em có như thánh Phaolô rất trung tín với tiếng gọi của Thiên Chúa không? Anh [Chị] Em có như ngài mau chóng đáp ứng những tác động của ân sủng không? Anh [Chị] Em có nhiệt thành như ngài trong việc chu toàn bổn phận của mình không? Anh [Chị] Em có nói cùng với thánh Phaolô: ‘*Lạy Chúa, Chúa muốn “con phải làm gì”*’ (Cv 9,6) không? Và khi đã biết điều Thiên Chúa đòi hỏi nơi mình, Anh [Chị] Em có để lòng ngoan ngoãn nghe theo không?

Today the readings invite us to see the Lord’s true light. They encourage us to develop clear sight, to believe the Lord with a steadfast spirit, accept Him as our Master and commit ourselves entirely to work for Him. St. Paul gives his testimony to us and gives us a clear picture of how his past life had been before he encountered Christ. Now the Lord has chosen him to be with Him forever, and see clearly the true light, in order to know the Lord’s divine will, to see the just One and to hear his voice. By doing these he will be a witness for Christ to all men of all that he has seen and heard. As Christians, chosen by Jesus, and having the privilege to claim ourselves as His children, we are expected to receive new sight, to see the Lord clearly and enthusiastically work for him as Saint Paul did. When we show to others the Lord’s good deeds happening in our own daily lives, we bear His true light for the salvation of ours and of others. We spread the Good News to all believers that the Lord is with us and that we should accept him with a steadfast spirit. As our Lord promised that they will cast out demons, speak in new tongues, pick up serpents and lay their hands upon the sick to be recovered. Let us go into all the world and preach the Good News to all creation by our authentic life witness.

Ngày 26/1/2024

Thánh Timôthê và Thánh Titô, Giám Mục

2Tm 1,1-8 hoặc Tt 1,1-5 - Lc 10,1-9

⁸ Vào bất cứ thành nào mà được người ta tiếp đón, thì cứ ăn những gì người ta dọn cho anh em. ⁹ Hãy chữa những người đau yếu trong thành, và nói với họ: “Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần các ông.” (Lc 10,8-9)

Bài Suy Gẫm số 199. Điểm 3: Người Thầy Kitô Hữu Đào Tạo Những Công Dân Nước Trời.

Chúng ta không nên lấy làm ngạc nhiên khi các giám mục tiên khởi của Giáo hội non trẻ, cùng với các thánh Tông đồ, đã đánh giá rất cao công việc dạy dỗ các dự tòng và tân tòng; và nếu thánh Phaolô đã đặc biệt tỏ ra tự hào vì được sai đi “*rao giảng Tin Mừng, và rao giảng không phải bằng lời lẽ khôn khéo, để Thập giá Chúa Giêsu Kitô khỏi trở nên vô hiệu*” (1Cr 1,17), là tại vì: “*Thiên Chúa lại đã không để cho sự khôn ngoan của thế gian ra điên rồ đó sao? Thật vậy, thế gian đã không dùng sự khôn ngoan mà nhận biết Thiên Chúa ở những nơi Thiên Chúa biểu lộ sự khôn ngoan của Người. Cho nên Thiên Chúa đã muốn dùng lời rao giảng điên rồ để cứu những người tin*” (1Cr 1,20-21).

Lý do khiến thánh Phaolô nói như thế là vì “*Người đã mặc khải để tôi được biết mầu nhiệm Đức Kitô...*”, và “*Thiên Chúa đã ban cho tôi ân sủng này là loan báo cho các dân ngoại Tin Mừng về sự phong phú khôn lường của Đức Kitô*” (Ep 3,3.8); đến nỗi những ai “*thuở ấy không có Đấng Kitô, ... xa lạ với các giao ước dựa trên lời hứa của Thiên Chúa, không có niềm hy vọng, ...*” nhưng một khi đã thuộc về Đức Kitô, họ “*không còn phải là người xa lạ ... nhưng là người đồng hương với các người thuộc dân thánh và là người nhà của Thiên Chúa, bởi đã được xây dựng trên nền móng là các Tông đồ, ... còn đá tảng góc tường là chính Đức Kitô Giêsu*” (Ep 2,12.19.20); và như thế, họ “*... là Đền Thờ của Thánh Thần ... chính Thiên Chúa đã ban cho ...*” (1Cr 6,19).

Đó là kết quả mà các vị giám mục và chủ chăn vĩ đại của Giáo hội, đã đạt được, tiếp theo sau các thánh Tông đồ; các vị đã chăm lo dạy những kẻ muốn trở thành Kitô hữu; đó cũng là lý do công tác này có vẻ trọng đại trước mắt các vị, nên các vị rất chú tâm gắn bó. Điều trên đây cũng phải thôi thúc Anh [Chị] Em đặc biệt coi trọng việc dạy giáo lý và giáo dục Kitô cho con trẻ; vì công việc này là một trong các phương tiện giúp chúng trở thành những đứa con đích thực của Thiên Chúa và những công dân của Nước Trời; đây thực sự là nền tảng và giá đỡ cho lòng đạo đức của giới trẻ và cho tất cả mọi điều thiện khác đã được thực hiện trong Giáo hội.

Anh [Chị] Em hãy cảm tạ Thiên Chúa vì on đã cho Anh [Chị] Em tham dự, bằng công việc của mình, vào thừa tác vụ của các thánh Tông đồ, các giám mục và chủ chăn chính

của Giáo hội; và hãy có thái độ trọng thị đối với thừa tác vụ của Anh [Chị] Em, bằng cách trở nên những thừa tác viên, như thánh Phaolô dạy, “*đủ khả năng phục vụ Giao Ước Mới*” (2Cr 3,6).

St. Paul gives a reminder to the people of the church leader Titus, who have been faithful in following Christ with clear conscience. He reminds them that sincere faith dwells in them. He enkindles in them the gift of God that is within them, through the laying of his hands upon them for God. He strengthens them to live with a spirit of power, love and self-control. He asks them to bear their suffering for the Gospel. This reminder is applicable for us too. We are assigned to follow Christ with a clear conscience. We have to strengthen the faith which strongly dwells in our hearts in order to bear the sufferings which engulf us, when we face issues that challenge our faith in Christ. Saint Paul reminds us to take these sufferings for the sake of the Gospel. We are asked to spread the kingdom of God like a farmer scattering seed in his cultivated field. Our daily life in Christ should be like a mature seed, one which can be scattered into hearts of those whoever come across it. The witness values that we attain by encountering Christ should be planted into the hearts of people to sprout and grow well, just like the banyan tree where multiple lives can joyfully make their shelter.

Ngày 27/1/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật III Thường Niên

2Sm 12,1-7a.10-17 - Mc 4,35-41

⁴¹ Các ông sợ hãi kinh hoàng và nói với nhau: “*Vậy người này là ai, mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?*” (Mc 4,41)

Bài Suy Gẫm số 10. Điểm 1: Nguy Hiểm Do Những Cám Dỗ Chống Lại Đức Vâng Phục.

Chúa Giêsu ở trên thuyền và kìa biển động mạnh khiến sóng ập vào thuyền. Các môn đệ báo cho Người hay. Người chỗi dậy, ngắm đe gió và biển: biển liền lặng như tờ; điều này làm những người hiện diện phải kinh ngạc. Họ nói: “*Người này là ai mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?*” (Mc 4,41) Ở trong một cộng đoàn tu theo đúng luật, là ở trên thuyền với Chúa Giêsu và các môn đệ của Người, bởi vì những ai ở trong đó cũng đều rời bỏ thế gian để theo Chúa Giêsu, đã đặt mình dưới sự hướng dẫn của Người và nhập vào nhóm các môn đệ của Người; họ được che khuất khỏi làn sóng biển trong cơn bão nơi trần thế, tức là khỏi vô số những dịp xúc phạm đến Thiên Chúa.

Tuy nhiên, ở trong cộng đoàn như thế đó, chúng ta không tránh khỏi được những đau buồn và những cơn cám dỗ. Nguy hiểm và có hại nhất là những cám dỗ xúi giục chúng ta

không vâng phục hay vâng phục không đúng cách; bởi vì chúng ta chỉ đến một cộng đoàn là để vâng lời, nên khi xa lánh nhân đức này, chúng ta đánh mất những ơn mà chúng ta cần có, để tồn tại trong bậc sống của mình. Thế nên điều hệ trọng là những con người sống chung thành cộng đoàn phải nắm lấy những phương tiện, nhằm cảnh giác chống lại những loại cám dỗ này.

Như vậy, Anh [Chị] Em là những người hằng ngày gặp cơn cám dỗ, thì đương nhiên phải có những phương thuốc bảo đảm ngừa được mọi hậu quả tai hại của cơn cám dỗ ấy. Đó là điều mà Anh [Chị] Em phải cố gắng quan tâm, vì nó thường quyết định sự trung thành của Anh [Chị] Em với ơn gọi. Điều mà trên hết Anh [Chị] Em phải xin cùng Thiên Chúa, là được Người dạy cho Anh [Chị] Em biết vâng phục, và vâng phục thật tốt, bắt chập những trở ngại và khó khăn mà ma quỷ sẽ đẩy lên nơi Anh [Chị] Em, nhằm làm cho Anh [Chị] Em chán ghét vâng phục.

David commits sin against God and his most faithful servant Uriah the Hittite. He secretly takes away Uriah's wife for him and destroys Uriah on the battle field. So, he bitterly earns God's wrath. God sends Nathan to David to reveal his secret evil deed by narrating a story. David realizes his mistake and asks for pardon for it, God utters punishment for David's intolerable mistake. We sometimes make a sever blunder by plotting against someone without analyzing the pros and cons of it. When we act emotionally we are blinded in discerning what is true and right. Because of our strong egos and greediness, we fall into a pit that we may never be able to get out of. Nothing will save us then. Let us always stick to what is right and pay attention to the wisdom relating to this issue and abide by it. In the Gospel reading Jesus by his strong word calms the wind and roaring sea. When we face troubles and tribulations in our life, we should seek assistance from the Lord who is always with us and who bestows peace and calmness upon us. Let us trust Jesus during the time of our restlessness and hold him tightly without any fear.

Ngày 28/1/2024

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN Năm B

Đnl 18,15-20 - 1Cr 7,32-35 - Mc 1,21-28

²¹ *Tại thành Ca-phác-na-um, ngày- sa-bát, Đức Giê-su vào hội đường và giảng dạy.* ²² *Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có uy quyền, chứ không như các kinh sư.* (Mc 1,21-22)

Bài Suy Gẫm số 3. Điểm 2: Chỉ Duy Thiên Chúa Mới Soi Sáng Các Linh Hồn.

Các thầy dạy chỉ là tiếng nói của Thiên Chúa; chính Người là gốc xuất phát của ngôn từ mạc khải Người cho các học sinh. Vậy chính Người nói qua các thầy, khi các thầy giảng

về Người và về điều liên quan đến Người. Thánh Phêrô nói: *“Ai có nói, thì nói lời Thiên Chúa; ai phục vụ, thì phục vụ bằng sức mạnh Thiên Chúa ban. Như thế trong mọi việc, chúng ta tôn vinh Thiên Chúa nhờ Chúa Giêsu Kitô”* (1Pr 4,11). Và cũng thánh Phêrô, sau khi đã nói ở một nơi khác về chân lý mà ngài rao giảng, đã khẳng định như sau: *“Tôi sẽ luôn nhắc cho anh em nhớ lại những điều trên, mặc dầu anh em đã biết rồi, và đang sống vững vàng theo sự thật anh em hiện nắm giữ”* (2Pr 1,12); thánh tông đồ nói thêm: *“Chúng tôi lại càng thêm tin tưởng vào lời của các ngôn sứ, anh em chú tâm vào đó là phải, vì lời ấy như chiếc đèn tỏ rạng giữa chốn tối tăm, cho đến khi ngày bùng sáng và sao mai mọc lên soi chiếu tâm hồn anh em, ... vì lời ngôn sứ không bao giờ lại do ý muốn người phàm, nhưng chính nhờ Thánh Thần thúc đẩy mà có những người đã nói theo lệnh của Thiên Chúa”* (2Pr 1,19.21). Cũng nhờ sự tác động của Thần Khí Thiên Chúa mà hiện nay, những ai loan báo nước của Người, vẫn còn nói. Nhưng nếu Thiên Chúa dùng con người để nói cho người khác biết các chân lý đạo Kitô, và làm cho tâm hồn họ nên ngoan ngoãn, thì như sách Châm Ngôn nói, *“chỉ Đức Chúa mới hướng dẫn từng bước đi”* (Cn 16,9); Người khiến tâm hồn họ trở nên dễ bảo khi cần thiết, giúp họ cảm thụ được những chân lý thánh thiện mà Thiên Chúa mặc khải cho họ.

Vậy Anh [Chị] Em đừng cam lòng sử dụng kênh của người phàm mà đọc và học hỏi những chân lý mà Anh [Chị] Em phải giảng dạy cho người khác; hãy cầu xin Thiên Chúa khắc ghi các chân lý này trong Anh [Chị] Em, đến mức Anh [Chị] Em chỉ còn sống và tự xem mình, như thánh Phaolô nói, *“là những thừa tác viên và là những người ban phát các màu nhiệm của Thiên Chúa”* (1Cr 4,1).

God's word is always dynamic, sharp and purposeful. He speaks to us in many ways to develop his loving relationship with us. We are asked to discern his words to us during the time of prayer and meditation. We have to open our minds to him and possess a strong courage to listen to him. In today's reading God raises up Prophets for Israel to speak on behalf of him. He puts his words in their mouths and commands them to speak these words to the people. It is their duty to speak not their own words but His words. God warns them if they speak his words in the name of other gods they will perish. In the Gospel reading, Jesus speaks with authority to the elders of Israel in the synagogue. The ordinary people are astonished at his way of speaking. In reality he speaks the words of his Father who puts the words into His mouth. His words are powerful and therefore silence the unclean spirits. His words are sharp when they demand the unclean spirit to come out from the possessed person. Let us act ourselves as the instrument of God who puts his words into our mouth to destroy the unwanted elements which are not pleasing to Him.

Ngày 29/1/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật IV Thường Niên
2Sm 15,13-14.30; 16,5-13a - Mc 5,1-20

²⁰ *Anh ta ra đi và bắt đầu rao truyền trong miền Thập Tỉnh tất cả những gì Đức Giê-su đã làm cho anh. Ai nấy đều kinh ngạc.* (Mc 5,20)

Bài Suy Gẫm số 195. Điểm 2: Người Thầy Kitô Hữu Là Thừa Tác Viên Của Chúa Giêsu Kitô.

Vì là “*sứ giả thay mặt Đức Kitô*” (2Cr 5,20) trong ngành nghề của mình, Anh [Chị] Em phải hành động như người đại diện cho chính Chúa Giêsu Kitô. Chính Người muốn học sinh của Anh [Chị] Em coi Anh [Chị] Em như chính Người, muốn chúng đón nhận bài dạy của Anh [Chị] Em như thể do chính Người dạy chúng. Chúng phải tin chắc rằng chính chân lý của Chúa Giêsu Kitô lên tiếng qua miệng của Anh [Chị] Em; rằng Anh [Chị] Em dạy cho chúng là chỉ nhân danh Người; rằng chính Người ban cho Anh [Chị] Em uy quyền trên chúng; và rằng chúng chính là “*bức thư của Đức Kitô được giao cho ... [Anh [Chị] Em] viết, không phải viết bằng mực đen, nhưng bằng Thần Khí của Thiên Chúa hằng sống*” (2Cr 3,3); Thần Khí này hoạt động trong Anh [Chị] Em và qua Anh [Chị] Em, nhờ quyền năng của Chúa Giêsu Kitô, và sẽ giúp Anh [Chị] Em chiến thắng mọi chướng ngại cản trở sự cứu rỗi của các học sinh đó; Thần Khí soi sáng các em qua gương mặt của Chúa Giêsu Kitô, để giúp chúng tránh xa tất cả những gì có thể làm mất lòng Người.

Để có thể chu toàn bổn phận này với mức độ hoàn hảo và chính xác theo như Thiên Chúa yêu cầu, Anh [Chị] Em hãy năng đề cho Thần Khí của Chúa chúng ta thâm nhập, hầu chỉ hoạt động theo hướng đó, nhờ sự trợ giúp của Người mà thôi, trong khi tinh thần của cá nhân Anh [Chị] Em thì không can dự chút nào trong đó; như vậy, các học sinh của Anh [Chị] Em, vì được tràn ngập Thần Khí Thánh, sẽ có thể nắm được trọn vẹn tinh thần của đạo Kitô.

Absalom, the son of King David stands against his father and mobilizes his own army to destroy his father. David expresses his grief and disappointment at his son's act and weeps over it. Shimei, the son of Gera when he reached Bahurim curses David continuously and throws stones at him for taking revenge on his own people. To retain our position and fame we try to take revenge on those who compete against us. Some times our own closest family turn against us because we do wrong things but this need not be permanent. Building up healthy relationships is essential for us if we are to have wellness and peace in life. In the Gospel reading Jesus casts away the unclean spirits from a man at Gerasene. Jesus heals him completely. Unfortunately Jesus is not accepted by the people of Gerasene because they fail to recognize him as the Son of God and he is requested to leave the town. We too sometimes fail to recognize the good deeds of the Lord in our lives. Very often we take them for granted, refuse to accept the unconditional

love of Christ and fail to trust Him. We unknowingly push Jesus out of our hearts. Let us pray to Jesus to cleanse our gloomy hearts and by our trust and love let him come to dwell in us.

Ngày 30/1/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật IV Thường Niên

2Sm 18,9-10.14b.24-25a.30 – 19,3 - Mc 5,21-43

³⁸ Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy cảnh ồn ào và người ta khóc lóc, kêu la âm ỉ. ³⁹ Người bước vào nhà và bảo họ: “Sao lại ồn ào và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!” (Mc 5,38-39)

Bài Suy Gẫm số 76. ĐIỂM 1: Những Kẻ Còn Giữ Đầu Óc Của Thế Gian Thì Chưa Chết Về Xác Thịt.

Chúa Giêsu vào nhà một ông trưởng hội đường để làm cho con ông sống lại; Người đã truyền cho những người tụ tập tại đó ra ngoài, nói rằng: “*Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!*” (Mc 5,39). Người ta cũng có thể nói như vậy về những người đã từ bỏ thế gian và đi vào sống trong cộng đoàn tu trì, rằng họ chưa chết, mà chỉ ngủ thôi; vì quả thật, họ đã rời bỏ thế gian, nhưng lại không từ bỏ hoàn toàn: cách hành xử của họ cho thấy khá rõ điều đó.

Trước tiên, xác thịt của họ chưa chết. Đúng là một vài người, khi ở nhà, thì có vẻ mặc niệm trước mặt các Bề trên, trước các anh em khác trong các giờ kinh; nhưng khi ra ngoài phố, họ phải thấy hết mọi chuyện xảy ra tại đó. Người khác có vẻ giữ gìn ý tứ hơn, nhưng có điều gì lạ thường xảy đến, họ mở mắt thao láo nhìn; trong những chuyến đi, nếu cần, họ rẽ sang lối khác để thỏa mãn óc tò mò và xem những điều lạ trên đường, như những ngôi thánh đường nguy nga, những ngôi nhà tráng lệ, những khu vườn bắt mắt. Người khác có vẻ hăm mình trong ăn uống, họ vô tư ăn tất cả những gì người ta dọn ra mà không hề than phiền điều chi; nhưng trong lúc du hành, họ tìm ăn những thứ ngon nhất; và nếu họ bị ốm, rất khó mà làm cho họ hài lòng. Nơi các tu sĩ ấy, nhục dục chưa chết, nó chỉ thiếp đi thôi; vì thế mà nó hồi tỉnh lại rất dễ dàng.

Anh [Chị] Em đừng làm như những người Do Thái: sau khi thoát cảnh nô lệ, nhờ sự can thiệp đặc biệt của Thiên Chúa, họ đã không còn nhớ đến những nỗi cơ cực họ đã chịu, mà lại tiếc nuối những hành tội của Ai Cập (Ds 11,5).

Absalom, King David's Son is slaughtered by the army of David. Absalom had a wrong perception on his father and turned against him. He is motivated by his bad companions and mobilizes his own army to destroy his father. However it is Absalom that is

destroyed. David wept over the demise of his son. No one should turn against the authentic love of ones parents, a love that is always unconditional, secure, healthy and everlasting. Unfortunately in today's world we often see that parental unconditional love is misused and abused by sons and daughters. This is done out of selfishness and very often leads to enormous trouble in the family. Love should be cherished and should not be misused or abused for selfish motives. Good signs and miracles glorify God's wonderful deeds in our lives and confirm how strong our human faith is on our creator. Our steadfast faith works miracles for us and heals our entire being. Jesus performs miracles on two ladies. A woman with strong faith that suffers a hemorrhage touches Jesus's garment and is completely cured. She is highly praised for her strong faith. Jesus raises up a twelve year-old daughter of a synagogue ruler from death. Again, the miracle takes place because of the ruler's strong faith in Jesus. Let us trust in the Lord and experience miracles in our lives.

Ngày 31/1/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật IV Thường Niên

2Sm 24,2.9-17 - Mc 6,1-6

¹⁴ *Vua Đa-vít nói với ông Gát: “Tôi lâm vào cảnh rất ngặt nghèo. Thà chúng ta sa vào tay Đức Chúa còn hơn, vì lòng thương của Người bao la, nhưng ước chi tôi đừng sa vào tay người phàm!” (2Sm 24,14)*

Bài Suy Gẫm số 203. Điểm 2: Sự Sửa Phạt Rất Có Ích Cho Đứa Trẻ.

Con người tự nhiên có khuynh hướng theo con đường tội lỗi, đến độ hình như chỉ khoái phạm tội. Điều này đặc biệt lộ rõ nơi trẻ em, với trí khôn chưa phát triển, chưa có khả năng suy nghĩ trưởng thành và nghiêm túc; chúng dường như chỉ tìm thỏa mãn bản tính tự nhiên của mình, qua những đam mê và đòi hỏi của giác quan. Điều ấy đã khiến Đức Chúa phán: *“Tâm trí trẻ con vốn dại khờ, lấy roi sửa phạt là giúp nó nên khôn” (Cn 22,15).*

Như vậy, phương cách giúp linh hồn một đứa trẻ thoát khỏi hỏa ngục, là dùng liều thuốc này để trả lại cho nó sự khôn ngoan; còn nếu chúng ta để mặc cho nó làm theo ý riêng, nó sẽ có nguy cơ bị hư mất, và sẽ gây nhiều đau khổ cho cha mẹ nó. Lý do của điều ấy là những lỗi mà đứa trẻ mắc phạm, sẽ trở thành thói quen sau này rất khó sửa: những thói quen, tốt cũng như xấu, bị nhiễm trong thời thơ ấu, và tồn tại lâu dài, sẽ biến thành tính cách. Đó là lý do những kẻ dẫn dắt con trẻ, phải dùng tất cả uy quyền mà khiển trách, hầu làm cho chúng, như thánh Phaolô đã nói, *“sẽ tỉnh ngộ, thoát khỏi cạm bẫy ma quỷ đã dùng để bắt giữ chúng và khiến chúng làm theo ý nó” (2Tm 2,26).* Quả thế, chúng ta có đủ lý do để nói rằng, hễ một đứa trẻ quen phạm tội, thì theo cách nào đó, nó đã đánh mất sự tự do, và tự đày ải biến mình thành tù nhân, theo như lời Chúa Giêsu Kitô đã nói: *“Hễ ai phạm tội thì làm nô lệ cho tội” (Ga 8,34).*

Vốn là bậc thầy hướng dẫn các học sinh, chính Anh [Chị] Em phải đem hết khả năng chăm sóc, để chúng “*được cùng với con cái Thiên Chúa chung hưởng tự do và vinh quang*” (Rm 8,21) mà Chúa Giêsu Kitô đã chết để chuộc cho chúng ta. Để làm được điều ấy, Anh [Chị] Em cần phải áp dụng hai phương tiện trong cách đối xử với chúng: thứ nhất là sự hiền từ và kiên nhẫn; thứ hai là sự can trọng khi khiển trách và sửa phạt.

We can understand from today’s first reading that David who was not always true to the Lord, called Solomon, to walk faithfully before the Lord, to abide in Truth, and to ensure that his children did likewise. When parents know Christ personally and seek His forgiveness, they can turn away from their shortcomings, as David did. From the Gospel today Jesus gave his apostles both the power and the authority to speak and act in his name. He commanded them to do the works which he did, to heal the sick, to cast out evil spirits, and to speak the word of God, the good news of the Gospel which they received from Him. When Jesus spoke of power and authority, he did something unheard of. He wedded power and authority with self-sacrificing love and humility. The “world” and the “flesh” seek power for selfish gain. Jesus teaches us to use it for the good of our neighbour. What kind of authority and power does the Lord wanted you to exercise on his behalf?